

schampere

Het onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 41 // #632 / 02.05.2022 // tweewekelijks tijdens het academisch jaar

HOME GELDKLOPPERIJ

UNIVERSITEIT
GENT

Colofon

Oplage

3500 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Dries Blontrock
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim Print nv
Jan Samijnstraat 11
9050 Gentbrugge

Hoofdredacteur

Dries Blontrock

Coördinator

Jan Emiel Cordeels

Chef Reclame & PR

Dries van Dort

Chef Lay-out

Pieter Beirens

Chef Eindredactie

David Michiels

Chef Cultuur

Charlotte Monbailieu

Chef Wetenschap

Collin Cardon

Chef Beeld

Hannes Blockx is verzezen

Chef IT

Felix Capon

Redacteuren

Charlotte "Mini Cooper" Monbailieu, Collin "Griekse draagstoel" Cardon, Daan "Hannes Blockx" Heynderickx, Dries "TRAM" van Dort, Dries "metro" Blontrock, Felix "wheelies" Capon, Jan Emiel "Zeppelin" Cordeels, Keanu "Skateboard" Colpaert, Lies "Eenwieler" De Middeldeer, Lotte "The Cat Bus" Tossyn, Nathan "Voeten" Laroy, Nette "Deathride" De Schrijver, Odile "ski" De Vos, Pieter "Luchtballon" Beirens, Robin "Tractor" Van Damme, Sander "kameel" Muylaert, Thomas "de Trein" De Paep

Medewerkers

Gilles "Driewieler" Vande Velde, Ibe "Tank" Braeckman, Kato "Kruiwagen" Vanhaecke, Nina "Tuktuk" De Neve

Beeld

Daan Heynderickx, Dries Van Dort, Felix Capon, Gloria "Skeelers" Khetchoumian, Hannes "Eersteklas trein" Blockx, Kato Vanhaecke, Sander Muylaert, Yanne "Shinkansen" De Frenne

Eindredactie

Anaïs "Hondenslee" Vanassche, Charlotte Monbailieu, Daan Heynderickx, Dries van Dort, Ella "Ellakopter" Roose, Ewout "huifkar" Vancraeynest, Hannah "go-cart" Boen, Hannes Blockx, Jan Emiel Cordeels, Judith "Koets" Lambert, Kato Vanhaecke, Keanu Colpaert, Lies De Middeldeer, Lotte Tossyn, Louise "Rolschaatsen" De Meyer, Margot "Fiets van de fietsambassade" Kinders, Nathan Laroy, Nette De Schrijver, Nina De Neve, Pieter Beirens, Rex Verdonck, Robin Van Damme, Vincence "Straaljager" De Gols, Yanne De Frenne

Cover

Hannes Blockx
Beeldbank

Hegemonie van het ongelukkig zijn

DOOR JAN EMIEL CORDEELS
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Lees en huiver, beste student! Niet de uw allen bekende en vertrouwde hoofdredacteur spreekt tot U, maar de Algemeen Coördinator. Een student-journalist, maar met meer taken en sterallures; studentjournalist+ als het ware. "Die pretentieuze, elitaire zak noemt zichzelf een journalist", hoor ik U al zeggen en U zou gelijk hebben. Toch in de zin dat we bij *Schamper* allemaal vrijwilligers en amateurs zijn die niet echt weten wat ze doen. Publiek geheim, maar de meeste van ons studeren niet eens journalistiek! Wat we wel zijn, zijn snotneuzen en nerds die elke twee weken zwoegen en zweten om dit blad

te vullen en er elke schrijffout uit pogen weg te schroeien. Als u ons vraagt hoe we het toch doen, zo'n blaadje vullen, zullen we stevast antwoorden dat we het niet weten en uiteindelijk ook maar wat doen. We hebben namelijk nog niet de vileine en sluwe tactieken en tricks van de 'volwassen' media onder de knie. Ik doel natuurlijk op het sfeervol *bullshitten* over de kleinste politieke details, het eindeloos palaveren over het wel en wee van elke Vlaming met twee seconden schermtijd op hun conto, en natuurlijk het stevast focussen op verzonnen gevaren en hersenschimmen als woke.

Dat we als studentjournalisten niet tot de laagste laagten van de VRT en *Het Laatste Nieuws* vallen is natuurlijk relatief, want bij *Schamper* schrijven is stiekem ook de ijle hoop koesteren dat je ooit een 'echte' journalist kan worden. Wie wil dat immers uiteindelijk niet? Journalisten hebben een enorme machtspositie binnen onze maatschappij; de dagelijkse storm aan

bullshit op sociale media die we als nieuws categoriseren, komt natuurlijk ergens vandaan.

Bekleden media, journalisten en opiniemakers dan niet een te hege-

monische positie in onze maatschappij? Wanneer overstijgen de kosten van (sociale) media de baten? Want eerlijk gezegd, niemand wordt toch echt nog gelukkig van de Twitterbeerput, het schijfbeeld van nieuwsredacties aller landen en riooljournalistiek in het algemeen. Gelukkig voor U, lieve lezer, is *Schamper* al jaar en dag een baken van kwaliteit, vertier en eerlijke journalistiek; zwerewoord!

“Die pretentieuze,
elitaire zak
noemt zichzelf
een journalist”

Onderwijs

- Studentenevenementen & Dagelijkse Restokost 4.
- Best of: Konventen 5.
- 't Zal: "We zitten in een identiteitscrisis" 7.
- Beursstudenten krijgen geen huurvermindering meer 8.
- The Schamper Times 11.
- Met korting op de bus? UGent zegt nee 12.
- Lezersbrief: Een pratende poster 14.
- Spreek kwetsbaar 15.
- VEK: monopolie op studentenraad? 16.
- Nettes Crypto 17.
- Amerikaanse LGBTQI+-jongeren verliezen meer en meer rechten 18.
- Middenpagina: Student street soccer XIII 20.

Wetenschap

- 22. Wetenschapskort
- 23. "Het wielrennen liep (een beetje) achter op zijn tijd"
- 24. Eurovisiesongfestival en geopolitiek
- 26. Sonic slaat in als een bom
- 27. Groepswork makes the dream work
- 28. Ondersteuning bij erectieproblemen: Seksuologie

Cultuur

- Recensies: Sentimental & Q-Force 30.
- Ik leef in een koffer 31.
- Cultuur met een grote V 32.
- Ode aan de middelmatigheid 34.
- De trol van Tinder 35.
- Everything UK 36.

Satire

- 38. De Blandijn is niet rein
- 39. Strip & Vacature examentoezichter

Mei

	18:00 Maak zelf een satelliet Zeus Werkgroep Informatica <i>Aud. A1, Gebouw S9, campus Sterre</i>	22:00 Cocktailavond Lombrosiana <i>Delirium (Overpoortstraat)</i>	20:00 Filorock Kring Moraal Filosofie <i>Kinky Star</i>	
MAANDAG 2	DINSDAG 3	WOENSDAG 4	DONDERDAG 5	VRIJDAG 6
19:00 DeZe WEeK gA ik eChT gOEd stUdEReN! Oosterse Afrikaanse kring <i>Lokaal 0.3, Boekentoren</i>	17:00 Concert GUHO Gents Universitair Harmonie Orkest <i>De Bijloke</i>		19:00 Hypnoseshow Politeia <i>Therminal</i>	
MAANDAG 9	DINSDAG 10	WOENSDAG 11	DONDERDAG 12	VRIJDAG 13

dagelijkse restokost

DOOR FELIX CAPON

Dat de UGent worstelt met diversiteit, is niets nieuws onder de zon. Het Brugmenu daarentegen bevat steeds vaker pogingen tot internationale keuken. Ditmaal werden we verwend met een Indische curry vol kikkererwten. Nu ja, met een achttal moesten we ons al tevreden stellen. Aangezien de kikkererwten de hoofdrol spelen in dit gerecht, was de geringe aanwezigheid ervan best teleurstellend.

Als vegetarische dagschotel kon deze maaltijd wel tippen aan de hoge standaarden van de Brugse middelmaticiteit. Voor één keer waren de kapotgekookte wortelen best welkom in deze zachte curry. Groene erwten en paprikareepjes zorgden voor de vitaminen die we van 'de mama' niet mogen vergeten.

Samen met rijst zo wit als het academisch personeel, kreeg het gerecht de textuur die de wortelen mankeerden. Qua smaak zat dit gerecht niet verkeerd, maar toch ook niet volledig juist. De Indische specerijenmix zal vermoedelijk slechts een stoot tegen het kruidenrekje geweest zijn.

INDISCHE CURRY MET KIKKERERWTEN

POLITIEK & FILOSOFISCH KONVENT (PFK)

Het Zwadderich der Konventen. Wat gebeurt er als je alle mogelijke politieke stromingen in een vat steekt en er eens goed mee schudt? Het Politiek & Filosofisch Konvent: een serie curieuze verenigingen, losjes bij elkaar gehouden door intern conflict en het occasionele mediaschandaal. Behalve tijdens de vele werksjaren waarin de helft van haar verenigingen plots geen leden meer blijkt te hebben. Vorige maand overtrof het Konvent zichzelf nog wanneer de praeses en vicepraeses elkaar probeerden af te zetten. Het PFK blijft al deze strubbelingen echter doorstaan zonder dat de gemiddelde student er iets van merkt. Ook huizen zij sinds kort de eerste Islamitische studentenvereniging aan de UGent. Een 'tien' voor damage control en diversiteit dus.

HOME KONVENT (HK)

Een solide, maar onspectaculair Konvent. Ooit mocht het HK het summum van studentenhuysvesting vertegenwoordigen. Nu is het weliswaar nog steeds een gezellige vereniging, al ruikt ze een beetje naar verval en asbest. Het HomeKonvent helpt studenten zich te weren tegen de meest onvoorspelbare huisbaas aller tijden, de Universiteit Gent, en gedurende die paar keren dat ze hun kamer van 2 m² verlaten, organiseren de leden ook leuke feestjes. Daarnaast bevorderen ze de goede sfeer op de homes. Er is weinig ontkennen aan: het HomeKonvent is de ruggengraat van de studentenkoten. Minpunten voor de ingang aan home Vermeylen die nog steeds niet af is. Ook: waar blijven de nieuwe koten?

KULTUREEL KONVENT (KK)

Minder een Konvent, meer een conceptueel kunstcollectief. Het Kultureel Konvent is schandalig onbekend. Ze organiseren dan wel geen ronkende Vooruitfuijjes of clubavonden, maar ze maken muziek! En theater! En 'K' is een leuke letter! Het Konvent bestaat uit exact tien verenigingen: twee orkesten, een koor, een dansclub, en zelfs een vereniging voor 'mindfucks, magie en illusies'. Kom je luie zetel dus eens uit, en bezoek een orkest of voorstelling van hen! Minpunten krijgen ze voor de repetities in de Thermanal: luider dan **Metallica** en **Black Sabbath** die een *1v1 Semtex Battle* houden.

WAAR STUDENTEN & PERSONEEL
DE DUURZAAMHEIDSVISIE VAN DE UGENT
VORM GEEVEN

[Green Office] zkt. nieuw team

VOOR 2022-23

TREUZEL MET MATE
DEADLINE: 16 mei
[UGENT.BE/GREENOFFICEGENT](https://ugent.be/greenofficegent)

GREEN OFFICER TOOLBOX

- 🔥 ZELFSTANDIG WERKEN
- 🔥 KUNNEN COÖRDINEREN
- 🔥 GRAAG SAMENWERKEN
- 🔥 DUURZAAM IN HOOFD, HART & HANDEN

OOK GRAAG GEZIEN:

EVENT-TREKKERS, GROENE VINGERS & VERDUURZAMERS VAN
'T STUDENTENLEVEN

KLIMAAT STUDENT SUMMER SCHOOLS '22 GRATIS DEGROWTH 19 tot 23 september 2022

STEL JE NU* KANDIDAAT

ugent.be/sustainabilitysummerschools

DOOR SANDER MUYLEAERT

't Zal: "We zitten in een identiteitscrisis"

Om met u, het Gentse voetvolk, gezellig te kunnen keuvelen, kwamen de leden van studentenvereniging 't Zal Wel Gaan nog eens uit hun kastelen. In de aprilse middagzon sprak Kaj Zwerver over de clichés die over 't Zal de ronde doen.

Het interview vindt plaats in het lokaal van 't Zal aan de Huidevetterskaai, een statige, chique directeurswoning langs de Leie. Het eerste cliché over 't Zal lijkt zo meteen bevestigd: het is een vereniging voor de elite.

"We zitten inderdaad in een bevoorrechte positie. Als student hebben we de tijd en de energie om op dinsdagavond samen te komen en te filosoferen over het leven. Als je dat kan doen, ben je geprivilegieerd. We beseffen dat, maar dat geldt voor elke studentenvereniging. De meeste studenten bevinden zich in een bevoorrechte sociale positie."

"Als vereniging proberen we laagdrempelig te werken: iedereen is op elke avond welkom. We werken

“

Het blijft leuk om ons te verschuilen achter het idee dat we 'geen stelling innemen'

niet met lidmaatschappen, ontgroening of een hiërarchisch bestuur. Wie geïnteresseerd is, moet maar afkomen."

Jullie staan al jaren op gespannen voet met conservatieve studentenverenigingen. Jullie zijn op zowat alle vlakken elkaars tegenpolen. Hoe kijken jullie naar hen?

"We kijken niet neer op rechtse verenigingen, we hebben er eerder compassie mee. De organisatie van Student Kick-Off was ons de vorige editie vergeten. Omdat we zelf geen standje hadden, moesten we een standje delen met ... NSV (een extreemrechtse studentenvereniging, red.). Toen we zagen dat ze Vlaams Belangpropaganda hadden meegebracht, regelden we snel regenboogvlaggen en deden we make-up op."

't Zal profileert zich als het vrijdenkerscollectief van Gent. Toch beschouwen studenten 't Zal vaak als een echokamer van

progressief gedachtegoed. Is de woke-stempel terecht?

"Toegegeven, 't Zal is inderdaad redelijk links. Maar het blijft natuurlijk leuk om ons te verschuilen achter het idee dat 'we geen stelling innemen.' Je kan altijd een interessant debat voeren. Er is vaak onenigheid en er zijn vaak botsende meningen. Soms speelt iemand zelfs opzettelijk de dwarsligger."

"De term 'woke' is dubbel. Enerzijds betekent woke dat je jezelf in vraag durft stellen. Dat is een rode draad doorheen de geschiedenis van 't Zal. Als je het zo bekijkt, is 't Zal woke. Anderzijds is deze term vooral populair geworden door rechts. Het is hun nieuwe manier om het linkse gedachtegoed te veralgemenen, en uiteindelijk, te negeren."

Soms is er kritiek dat het te vaak bij mooie woorden blijft. Vind je dat 't Zal genoeg doet?

"We doen wel aan activisme, maar misschien nog niet genoeg. Het zou goed zijn om ons vaker te laten horen op het linkse spectrum, om zo de verrechtsing binnen de universiteit tegen te gaan. Ik vind ook dat we meer mensen uit minderheidsgroepen moeten bereiken. We zitten een beetje in een identiteitscrisis, maar dat is niet erg: het is een kans om onszelf opnieuw uit te vinden. Net daarom bestaat 't Zal zo lang, omdat we erin slagen onszelf telkens te vernieuwen."

Beursstudenten krijgen geen huurvermindering meer in homes

In december kwamen (bijna-)beursstudenten te weten dat hun huurverlaging voor homekoten volgend jaar wegvalt door het nieuwe studiefinancieringsbeleid. Zij voelen zich in de steek gelaten, maar is dit terecht? Wat is dat nieuwe beleid?

Heel wat studenten moeten rekenen op sociale tarieven en studietoelages om het financieel te kunnen bolwerken. De UGent heeft zelf een sociaal beleid, waarbij onvermogene studenten bijstand kunnen krijgen. Gelijkekansenonderwijs is hierbij het doel. Afhankelijk van hun beursstatuut konden studenten tot voor kort een huurvermindering krijgen als zij een kot huurden in een van de UGent-homes. Voor '22-'23 zijn er enkele wijzigingen in het studiefinancieringsbeleid (StuFi-beleid) doorgevoerd, de afschaffing van automatische huurtoelages in-

VAN OUD NAAR NIEUW

Tot en met dit academiejaar was het zo dat (bijna-)beursstudenten

die een homekot huurden, rechtstreeks een prijsvermindering konden genieten. Je kon toen tot € 1500 per academiejaar ontvangen – grofweg een halvering van de huurkosten van een basiska-

“

“We willen de middelen die we hebben gerichter inzetten.”
– Persdienst UGent

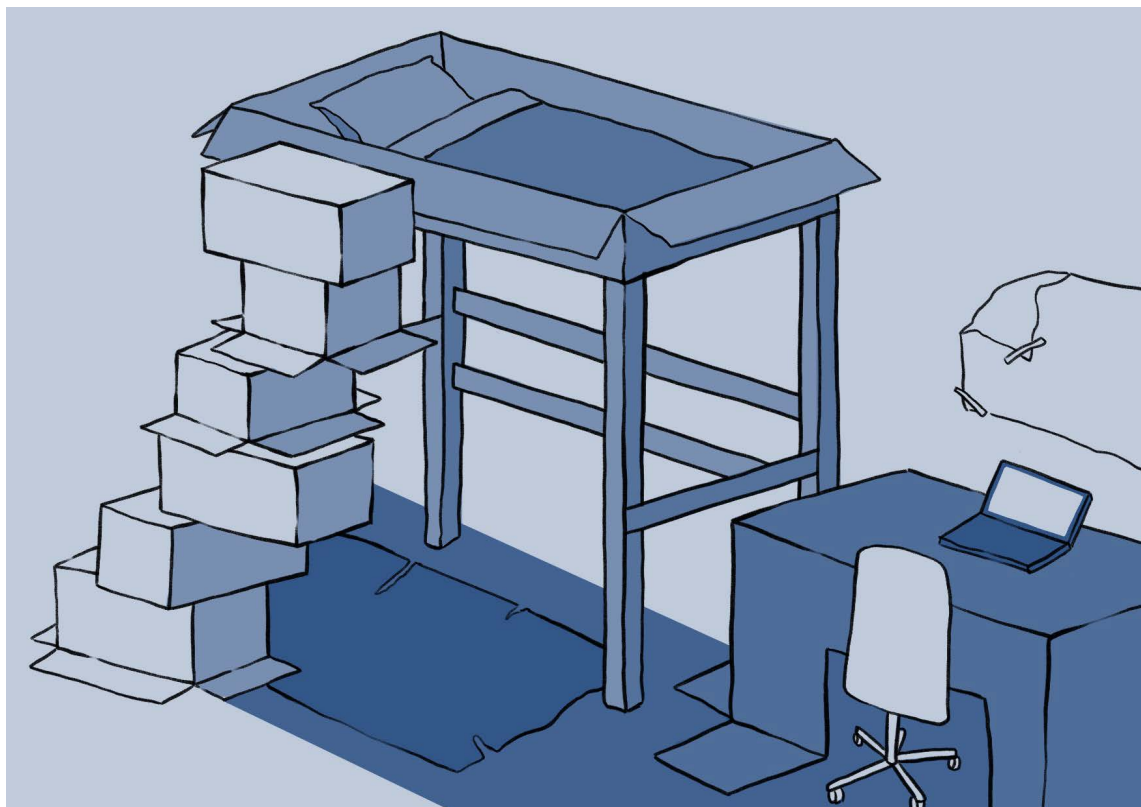
mer. De afschaffing van deze toeslag kadert in een hervorming van het StuFi-beleid en tracht in de eerste plaats de huurkosten te uniformiseren.

De Dienst Studentenvoorzieningen (DSV) beoogt de dienstverlening laagdrempeliger, efficiënter, eerlijker en meer toegespitst op het individu te maken. **Julien Marbaix**, voorzitter van de Sociale Raad, bevestigt dit: “De intentie is vooral om meer studenten te bereiken, ook zij die net niet voldoen aan de voorwaarden om beursgerechtigd te zijn, maar toch financiële moeilijkheden ervaren.” De DSV wilt dus elke student ondersteunen die een algemeen, studiegerelateerd financieel tekort ervaart.

Het huidige beleid is verouderd, aldus de UGent-persdienst: “Vroeger konden alle beursstudenten in onze Homes terecht, maar nu zijn er wachtlijsten. Sommige studenten

vallen dus twee keer uit de boot: naast financiële ondersteuning door nét niet beursgerechtigd te zijn, grijpen ze ook naast een betaalbare kamer. We willen de middelen die we hebben daarom gerichter inzetten.”

De toekenning van huurvermindering is dus geïntegreerd in het vernieuwde StuFi-beleid. De afschaffing van de automatische huurtoelage is een noodzakelijk

kwaad om dit te kunnen financieren. De DSV beschikt niet over de middelen om beide beleidsvormen tegelijk toe te passen en tracht door het ene af te schaffen de budgettaire impact van het andere te mediëren. Tevens werd op basis van casestudies vastgesteld dat homebewoners met uitgebreide beurzen over voldoende middelen beschikken, waardoor men hun huurtoelages elders beter kan besteden.

C'EST QUOI, DAT BELEID?

Wat houdt dat dan concreet in? Eerst maakt het beleid een inschatting van hoeveel kosten een student theoretisch zou maken. Daarna bestudeert het de kosten die de student zelf kan dragen en naargelang het beursstatuut en de financiële gezinssituatie zal de Sociale Dienst tussenkomen in het verschil. De raming van deze theoretische studielast wordt opgesteld aan de hand van de gemiddelde ruime studiekost die een Vlaamse student maakt (zie CE-BUD-studie van de Thomas More Hogeschool). Onder 'gemiddelde ruime studiekost' worden volgende jaarlijkse kosten verstaan:ervoersuitgaven voor pendel- en kotstudenten, huisvestingsuitgaven voor kotstudenten, en overige ruime studiekosten. Daarvan worden de middelen waarover de student beschikt, afgetrokken om te oordelen of een tussenkomst van de Sociale Dienst geoorloofd is. Onder 'beschikbare middelen' wordt de financiële draagkracht van het gezin gerekend en, indien van toepassing, studietoelages, verminde-

ringen van studiegeld, studentenjobs tot € 750 per jaar, enzovoort.

Deze financiële rekensom kan al gemaakt worden vóór een student zich heeft ingeschreven of een homekot heeft gekregen, en wordt momenteel reeds volop in de praktijk uitgevoerd, aldus de persdienst: "Voor 250 studenten die een kamer in de homes aanvragen, werd de

“

Een verdubbeling van kotprijzen is immers niet zo alledaags

simulatie al gecommuniceerd, als ook voor 13 toekomstige studenten die geen kamer aanvragen. Voor studenten die nu een huurtoelage hadden en volgend jaar verder zullen huren in de Homes, werden al 216 dossiers volledig afgewerkt." Die laatste behouden trouwens hun voorrang indien zij een kot (her)aanvragen.

COMMUNICATIE EN COMMOTIE

In december communiceerde de Sociale Dienst over de afschaffing van de automatische huurtoelage. Het bericht bevatte tevens een uitnodiging om deel te nemen aan een infomoment. Voor veel studenten sloeg het in als een bom. Een verdubbeling van kotprijzen is immers niet zo alledaags. Niet op kot gaan is voor veel beursstudenten geen optie, daar hun thuissituatie het veelal onmogelijk maakt er goed te studeren; een kot is geen

overbodige luxe voor hen. Enkele ontredderde studenten getuigen ook over slechte communicatie vanwege de Sociale Dienst, bijvoorbeeld **J.**: "Tijdens dat infomoment bleken de mensen van de Sociale Dienst niet echt te weten hoe alles zat. Vele vragen werden niet besproken." **M.** vult aan: "Veel studenten en ouders vinden dat de redenen van de UGent niet correct waren, noch helder gecommuniceerd werden."

Acht studenten waren bereid te getuigen en telkens kaart men die onduidelijkheid aan. De beleidsomslag vindt ook heel bruusk plaats: nog geen jaar na de bekendmaking wordt het reeds ingevoerd. Zo'n strak schema doet vermoeden dat de details van het beleid al uitgewerkt zijn, maar dat is niet het geval. Zo vindt de inschatting van de theoretische kosten die een student zou maken plaats op basis van gemiddelde verwachte studiekosten. Deze kunnen echter serieus verschillen tussen opleidingen, dus een individuele differentiatie is zeker op zijn plaats – wat de UGent ook wil bieden. De Dienst Onderwijsaangelegenheden is opgezet met de opdracht de reële studiekosten per opleiding te berekenen, opdat discrepanties tussen richtingen niet doorsijpelen in het studiefinancieringsbeleid op het niveau van individuele studenten.

"Deze cijfers zijn echter nog niet opgenomen in de studiefiches of het OASIS-systeem," zo vertelt **Piet Ruysinck**, afdelingshoofd

Studentenadministratie en Studiedieprogramma's, "doordat het OASIS-team niet de capaciteit heeft om alle projecten de nodige aandacht te geven." Dit tekort aan automatisering mag echter geen probleem zijn volgens de persdienst: "Studenten kunnen zelf specifieke kosten aanbrengen en eventuele hogere kosten per opleidingen zijn historisch reeds bekend bij Sociale Dienst." In welke mate ze volledig gestandaardiseerd zullen werken, is vooralsnog onbekend.

DE GEMIDDELDE STUDENT?

Opmerkelijk blijft wel de manier waarop men studiekosten schat: aan de hand van 'gemiddelde studiekosten'. Hier schuilen mogelijks enkele problemen. Is het wel correct de kosten die een beursstudent maakt te vergelijken met die van een gemiddelde student omdat toetsen aan een gemiddelde automatisch leidt tot onder- en overschattingen en bijgevolg bevoor- of benadeling bij de opstelling van mogelijke toeslagen. Ook wegen uitgaven voor financieel kansarme gezinnen relatief zwaarder door; zij hebben een kleinere "groepsplot". Kleine fluctuaties in geldstromen voor dergelijke gezinnen hebben daarom vaak een grotere impact, waardoor het wegvallen van pakweg €300 per jaar dramatische gevolgen kan hebben. M. zal bv een aanzienlijk bedrag kwijtraken – ondanks hun vernieuwde raming van €950/jaar – waardoor M. zal moeten besparen op vervoer, kledij en vrije tijd.

Kosten omtrent voeding, kleding, hygiëne, mobiliteit worden

niet in rekening genomen. UGent communiceert: "In het verleden werden leefkosten soms terugbetaald, maar toen gaf de Sociale Dienst heel hoge toelagen aan minder studenten. Nu zullen zoveel mogelijk studenten relevante hulp krijgen." Hoewel de intenties

“

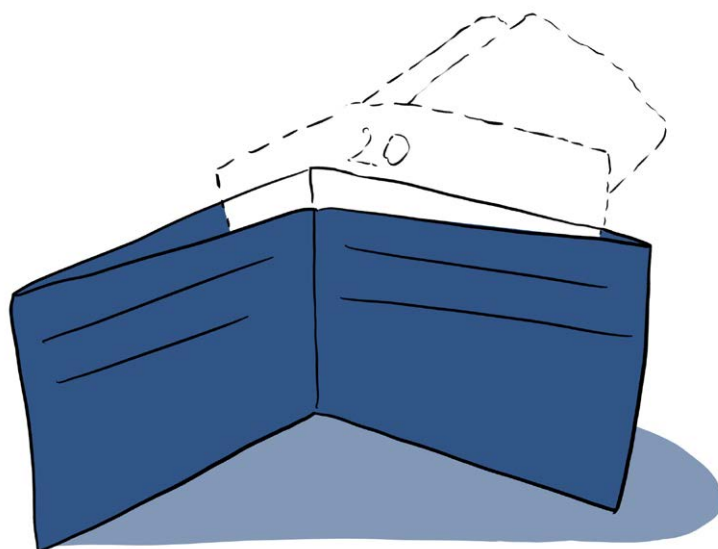
“Wanneer je andere mensen wilt helpen, mogen anderen daarvan niet de dupe zijn.”

– H.

heel nobel zijn, blijft het eindresultaat echter dat een aanzienlijk aantal beursstudenten minder geld zal krijgen. Dit werd expliciet zo vermeld door de Sociale Dienst tijdens een infomoment, zo getuigt J.: "Er werd ons letterlijk verteld dat het sowieso duurder wordt voor beursstudenten." Ook **Jori** beaamt dit: "Volgend jaar zal het huren van een kot bijna al het geld van mijn studietoelage in beslag nemen."

Theoretisch toekomen zou niet mogen betekenen dat er geen geld overblijft voor basisbehoeften, of dat je hierdoor sociaal geïsoleerd raakt aangezien je een studentenjob erbij moet nemen en moet besparen op je sociale leven. Die zijn immers "minder noodzakelijk", en je verdient ook niet aan een toelage.

Verscheidene getuigen geven aan slachtoffer te zijn van besparingen. De persdienst ontkent dit echter steevast: "Dit is absoluut geen besparingsoefening. De totale middelen voor financiële tegemoetkoming nemen zelfs toe van 1,4 vóór corona tot 1,7 miljoen euro in 2026." **H.** vat het finale sentiment goed samen: "Ik snap wel dat de UGent andere studenten die niet in een Home op kot zitten ook wil steunen, maar niet op deze manier. Wanneer je andere mensen wilt helpen, mogen anderen daarvan niet de dupe zijn."

THE SCHAMPER TIMES

NIEUWS UIT DE STUDENTENVERTEGENWOORDIGING

MAANDAG 02 MEI 2022, THERMINAL, HOVENIERSBERG 24, 9000 GENT • NR. 632 • door Lies De Middelmeer

Het academiejaar loopt op zijn einde en dat merken we ook bij de GSR. Lees hier hoe de GSR je masterproef gaat redden en bloklocaties gaat vinden opdat je er voor je examens kan studeren.

RAPPORT MASTERPROEVEN

Het einde van het semester komt eraan en naast duizenden groeps- en schrijfwerkjes moet je ook nog een thesis schrijven. Of je nu een thesis schrijft aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte of aan de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen, een thesis schrijven blijft moeilijk en niet elke faculteit begeleidt je even goed. De GSR werkt daarom aan een rapport over masterproeven. Hierin wil ze het proces van eerder genoemde beschrijven; het geeft een overzicht van het moment dat je onderwerp wordt toegewezen en de tijdlijn van je thesis tot andere objectieve zaken als good practices en algemene probleempunten. Om dit te stroomlijnen stuurt de GSR binnenkort een enquête uit naar de UGentstudenten, waarna er aan de slag wordt gegaan met de resultaten. Hiermee willen ze alle studenten richtlijnen geven wat betreft het schrijven van een goede thesis, daar zij weten dat dit niet op elke faculteit even gelijk of vlot loopt.

EPIONE ZOEKT VRIJWILLIGERS

'Epione' is de chatlijn van de Universiteit Gent waar studenten terecht kunnen om hun hart te luchten. Hoe groot of klein je probleem ook is, er staan altijd vrijwilligers klaar om naar je te luisteren. De Gentse Studentenraad heeft haar schouders onder dit project gezet en zoekt gemotiveerde studenten om vrijwilliger te worden en hen te helpen dit project draaiende te houden. De GSR breidt haar werking ook uit naar andere halfopen instellingen (HOI's) zodat het volgend jaar meer studenten kan bereiken. Daarom zoekt het verschillende vrijwilligers om een gezonde werking te garanderen. Help je graag mensen, of bied je graag een luisterend oor? Dan ben jij misschien wel de persoon die ze zoeken. Wie geïnteresseerd is, kan mailen naar epione@gentsestudentenraad.be.

Heb je zelf nood aan een gesprek? Dan kan je terecht op de website van Epione.

BLOKLOCATIES ZONDER FRUSTATIES

De mooie vooruitzichten naar het einde van het schooljaar brengen jammer genoeg ook de minder mooie vooruitzichten naar de examenperiode met zich mee. En alsof de stress van de examens op zich nog niet volstaat, komt daar ook nog eens de stress van het vinden van bloklocaties bij. Zoals gewoonlijk voorziet de Gentse Studentenraad de komende examenperiode dergelijke bloklocaties. Deze bevinden zich op verschillende plaatsen in Gent en je kan er op voorhand een plaatsje reserveren om zeker te zijn van een studieplekje. Wanneer studenten nog bijkomende locaties kennen die in het verleden nog niet werden opengesteld als bloklocatie (zowel in het centrum van Gent als zijn deelgemeenten), kunnen zij dit doorgeven aan de GSR. Daarnaast zoekt de GSR vrijwilligers om deze bloklocaties open te houden. Deze vrijwilligers zijn – in tegenstelling tot andere studenten – verzekerd van een studieplekje op de locatie waar zij toezicht houden. Suggesties voor locaties zijn welkom en je aanmelden als vrijwilliger om toezicht te houden, kan via studieplekken@gentsestudentenraad.be.

Met korting op de bus? UGent zegt nee

DOOR DRIES VAN DORT & PIETER BEIRENS
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Terwijl het voetvolk van onder andere HOGENT en KU Leuven met korting op en van de bus en tram kan fladderen, betalen de moedige UGent-studenten wel de volle pot voor hun openbaar vervoer. Een schande die geen gelijke kent, of een logische keuze?

Studenten en fietsen: het is een relatie zo oud als de tijd. Soms kan het echter regenen of heeft de student een te erge kater. Dan staat die relatie onder druk. Voor dergelijke momenten en voor studenten voor wie de 7 Gentse bergen opfietsen een ware hel is, bestaan de tram en de bus. Anders dan hun collega's aan hogeronderwijsinstellingen betalen UGent-studenten de volledige kost hiervoor.

TREIN, FIETS, TRAM?

Vooraleer we verder duiken in het mysterie van de verdwenen 215 euro (lees: de kost van een Buzzy Pazz bij De Lijn zonder voordelig tarief), eerst wat droge feiten. Uit een enquête van de UGent blijken trein en fiets de dominante vervoersmiddelen voor studenten om van thuis naar hun kot te gaan, en van thuis naar de campus te bewegen. Om van hun kot naar de campus te gaan, gebruikt een grote

meerderheid van de studenten de fiets en gaat een vijfde van de studenten zelfs gewoon te voet.

Er lijkt dus niet veel ruimte over te zijn voor de bus en tram. Slechts 3 % van de kotstudenten blijkt De

“
Slechts 3 % van de kotstudenten blijkt De Lijn te gebruiken voor de weinige keren dat ze naar de les afzakken

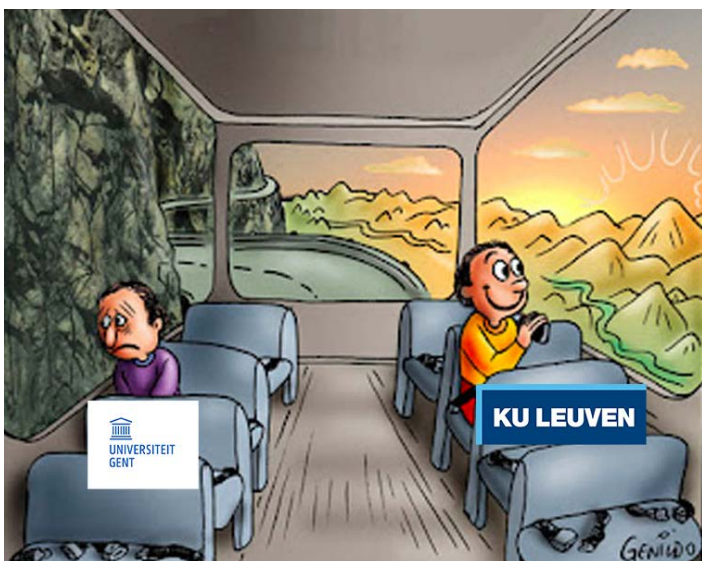
Lijn te gebruiken voor de weinige keren dat ze naar de les afzakken. De pendelaars die van thuis naar de campus bewegen, gebruiken bus en tram dan weer voor 10 %. Geen denderende cijfers. Hier

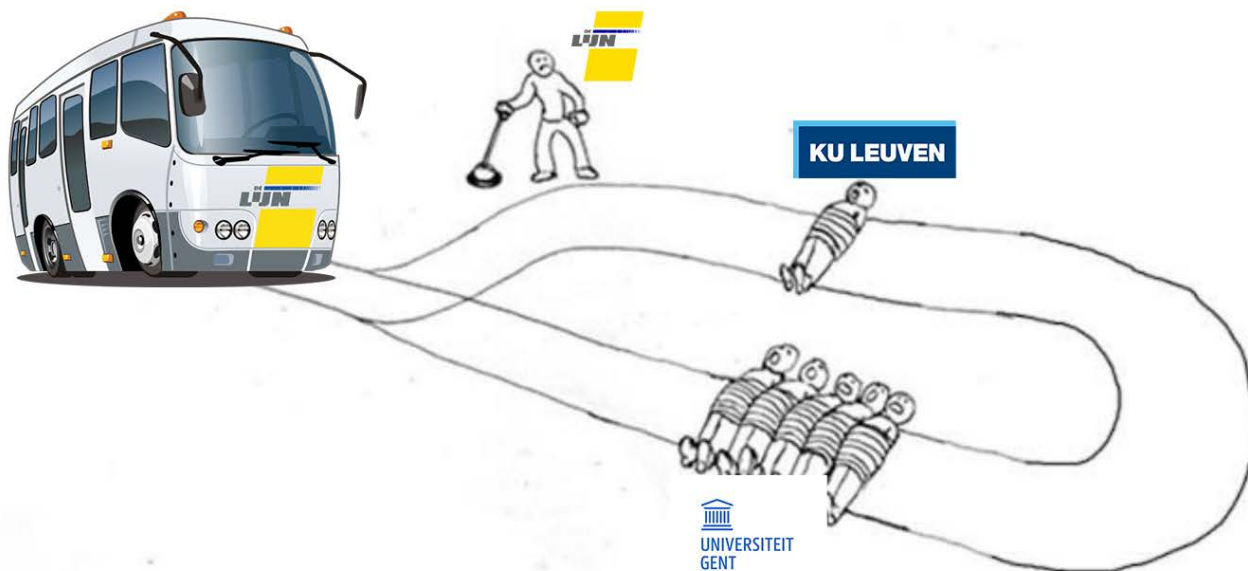
moet wel duidelijk bij vermeld worden dat deze enquête polste naar “hoofdvervoersmiddelen”. Mensen die met de trein naar Gent komen en dan de tram naar hun kot nemen, worden hier dus schijnbaar niet in meegerekend.

HET VOETVOLK DOET HET BETER?

In tegenstelling tot UGent-studenten krijgen de studenten van HOGENT korting wanneer ze hun jaarabonnement aankopen. Hoewel de regeling vroeger voordeliger was, toen de prijzen bij De Lijn nog minder hoog lagen, betaalt een student aan de HOGENT op dit moment 50 euro minder voor een jaarabonnement bij De Lijn dan een normale sterveling. Op dit moment betaalt een HOGENTenaar die jonger is dan 24 jaar dus 165 euro, en 289 euro voor de quasi-bejaarden ouder dan 24. Volgens Directeur Studentenvoorzieningen **Sebastien Malfait** maken in totaal ongeveer 2 000 studenten van de 17 000 gebruik van de regeling.

Daartegenover hebben we de KU Leuven. Ongeveer 50 000 studenten genieten er een nog sterker voordeel en betalen slechts 20 euro voor een zogenaamde studentenbuspas. In combinatie met een studentenkaart geldt de pas als vervoersbewijs op alle bussen in de hoogskatholieke stad. Het addertje onder het gras is hier echter dat je de pas niet buiten de regio van de stad kan gebruiken, waardoor het niet ideaal is voor mensen wiens busrit hen buiten Leuven leidt. Dit klinkt ook logisch, aangezien de stad Leuven voor de helft mee het gebruik van de pas financiert. Volgens **Maarten Verbiest**, coördinator studentenmobiliteit aan de

KUL, wordt de pas voornamelijk gebruikt door kotstudenten om zich van het station naar hun kot te bewegen. Het gemiddelde gebruik ligt dan ook maar rond de 2 busritten per lesweek. In Leuven zien we dan ook gelijkaardige cijfers inzake fiets en voetverkeer als het busgebruik in Gent. Een tussenkomst in de 'Buzzy Pazz', zoals bij de HOGENT, lijkt niet aan de orde. Voor hetzelfde budget als hetgeen nu geïnvesteerd wordt in de regeling van de studentenbuspas, zou er maar een kleine tussenkomst realiseerbaar zijn, waar de stad Leuven ook niet in zou meebetalen.

Verbiest stelt zich ook vragen bij het gebrek aan uniformiteit tussen de regelingen, waarbij er zo goed als per stad onderhandeld moet worden met De Lijn. Een uniform tarief, op basis van het studentenstatuut, is volgens hem dan ook wenselijker.

WAAROM DOET UGENT DIT NIET?

De vraag is waarom UGent-studenten niet hetzelfde voordeel genieten. Haat **Rik Van de Walle** trams? De persdienst van UGent schetst

een genuanceerder beeld. Ook zij baseren zich op de boven vermelde cijfers die aan zouden tonen dat het openbaar vervoer voor veel studenten een secundaire, minder vaak gebruikte vervoersmogelijkheid is.

“

Haat Rik Van de Walle trams?

De UGent kiest er daarom voor om het beschikbare budget in te zetten voor de promotie van de fiets. Het gaat dan vooral over het aanbieden van goedkope huurfietsen via De Fietsambassade, een vzw van de stad waar ook de UGent en de andere hogeronderwijsinstellingen in vertegenwoordigd zijn.

De UGent draagt jaarlijks in totaal 50 000 euro bij aan de Fietsambassade en geeft daarom geen korting op een buspas van De Lijn. Het bedrag dat men daar minimaal voor nodig zou hebben, zou volgens de persdienst te hoog uitvallen voor een instelling met ruim 45 000 studenten. Eenzelfde verhaal inzake

fietsmobiliteit is ook te horen bij de andere twee hogeronderwijsinstellingen. HOGENT participeert ook in De Fietsambassade, waardoor hun studenten dezelfde voordelen genieten als die van de UGent. De inkomsten uit de studentenbuspas van de KU Leuven dienen dan weer als de grootste financieringsbron voor het stimuleren van fietsgebruik aan hun universiteit, bijvoorbeeld via goedkope huurfietsen en faciliteiten om fietsen te herstellen en onderhouden.

In functie van het woon-werkverkeer genieten personeelsleden van de universiteit wel een tussenkomst in hun abonnement op het openbaar vervoer, zowel voor trein als voor tram en bus. Voor studenten lijkt een voordelig systeem er op dit moment nog niet in te zitten en zullen we toch nog maar eens twee keer moeten nadenken voordat we onze fiets aan de kant zetten om met de tram naar de les te gaan.

Lezersbrief: Een pratende poster

DOOR MICHAEL MCHANNON & DRIES VAN DE VELDE

In de Brug hangt sinds kort een poster voor een niet-bestaande masteropleiding. Nu blijkt plots dat die poster nog kan praten ook.

Beste lezer,

Misschien heb je mij al zien hangen. Ik ben die poster – *jeweetwel* – over de nieuwe master ‘sustainability transitions & social justice’. Toegegeven, ik ben zo fake als wat. Die interuniversitaire opleiding bestaat helemaal niet – als je mijn QR-code scant, kom je te weten dat ik wél had kunnen bestaan, maar dat UGent haar staart finaal ingetrokken heeft. Maar mijn ambitie, die is echt hoor! Ik wil dat die master er komt. Volgend jaar nog. Daarom roep ik op om met z’n allen een mail naar professor **Herwig Reynaert** te sturen, onze decaan Politieke & Sociale Wetenschappen, om duidelijk te stellen dat wij zo’n noodzakelijke, populaire en uiterst actuele master willen.

De universiteit mag gerust weten en voelen(!) dat studenten haar willen houden aan haar uitgesproken ambitie een voortrekkersrol te spelen wat duurzaamheid betreft. Een mooie eerste stap is de realisatie van deze richting. Met de open brief en de posteractie wil ik stevig aan de oren van de UGent trekken. Zij zijn een maatschappelijke instelling en daaruit vloeit een verantwoordelijkheid en zorgplicht jegens de (wereld-)bevolking. Er sterven nu al mensen, ook in België, aan de klimaatcrisis. *Delay means death*.

De laatste duurzaamheidsenquête (een peiling naar de mening van studenten over duurzaamheid in hun opleiding) spreekt klare taal: zij willen ook écht aan de slag gaan met duurzaamheidsvraagstukken, mét studenten uit andere faculteiten en andere universiteiten, maar vinden hiervoor te weinig geschikte onderwijspraktijken. Zoiets is een kolfje naar de hand van de ManaBa die ik vertegenwoordig.

“
**Winstbejag
verstoort de
relatie tussen
mens en natuur**

Mijn ambitie, die van de studenten en die van de UGent lijken op eenzelfde lijn te liggen. Daar zijn we fier op als UGent’ers. In de realiteit liggen de kaarten echter anders. We zijn met meer dan 49.000 studenten, we hebben meer dan 200 opleidingen en daartegenover staan 31 vakken waarin duurzaamheid voorkomt. Dit lijkt een hoog aantal, hoewel zo iets verbleekt tegenover een gemiddelde van tien vakken per jaar tijdens

opleidingen van vier à vijf jaar. Bovendien zijn het vaak slechts keuzevakken. Een holistische visie waarin onder meer sociale implicaties ruimte krijgen, ontbreekt helaas dikwijls. In een notendop: op dit moment spreekt de UGent met gespleten tong. Dat willen we anders zien.

Daarom blijf ik nog even hangen op de faculteiten. Zo lang als het maar kan, want ik ben nogal een plakker! En halen ze me weg, dan hang ik er volgende week gewoon opnieuw.

Groetjes,

Jullie Poster

P.S. Willen jullie mij helpen? Scan mijn QR-code, daar vind je een voorbeeldmail om naar professor Reynaert te sturen. Alvast bedankt!

P.P.S. Zin in meer? Contacteer het ‘Duurzaamheidsdecaanaat’ op Facebook.

NEW MASTER
**SUSTAINABILITY
TRANSITIONS**
Maak kennis, scan de QR.
Nog vragen?
Herwig.Reynaert@UGent.be

UWIL
VUB
Vrije Universiteit Brussel
Universiteit Antwerpen

MEER INFO

MEER INFO

Spreek kwetsbaar

DOOR GILLES VANDE VELDE
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Wordt het mentaal welzijn van studenten getrivialiseerd? Een haperend engagement in een klimaat van alarmerende signalen wekt voor velen althans die indruk. Ik belicht even de tweezijdigheid van dat engagement.

Lange wachttijden bij de studenten psychologen herinneren ons aan het nogal grofmazige vangnet van onze universiteit. Laten we daarom blijven vragen om top-down engagement, maar laten we ook onthouden dat we niet hulpeloos moeten stagneren terwijl we wachten. Een institutionele luisterleemte kan immers niet raken aan ons potentieel steeds oprechter te spreken en te luisteren. Willen we onszelf en de ander leren kennen, dan moeten wij ons ook engageren door het kwetsbare gesprek onderling meer kansen te geven. Door twijfels en zorgen uit te spreken, kunnen we werken aan een sfeer van vertrouwen waarin de ander zich misschien aangemoedigd voelt om mettertijd hetzelfde te doen.

Als aanspreekpunt voor mentaal welzijn bij de Kring Moraal en Filosofie (KMF) heb ik gaandeweg geleerd dat ik nooit een schouder voor elke filosofiestudent kan of zou moeten zijn. Meer dan ooit tevoren besef ik dat de luisteraars in een officiële rol een essentiële, maar noodzakelijkerwijs slechts beperkte bijdrage kunnen leveren. Gelet op de enorme variatie aan drempels, remmingen en interactieve contexten moeten zij worden bijgestaan door kleine vertrouwensnetwerken rondom de student. In dit opzicht zijn we nooit machteloos want het authentieke gesprek sterkt ons.

Laten we verder onthouden dat de kunst van het kwetsbare spreken geen absolute verworvenheid is, maar een dynamische, cumulatieve ingesteldheid die in elk van ons opbloeit door zorg en verwelkt door verwaarlozing. Gelukkig maar, want dat betekent dat we elkaar op gelijke voet kunnen ontmoeten als eeuwig gebrekkige mensen die toch willen groeien. Weliswaar moet ons streven steeds gebonden blijven aan respect voor onszelf en de ander door tevreden te zijn met kleine stapjes op een tempo naar eigen keuze. Noem het een voorzichtig vertrouwen in de groei van zachte weerbaarheid, varend op het oprechte gesprek tussen naïviteit en wantrouwen in.

“
Ook informele steun is te zeldzaam

We zouden samen kunnen werken aan een symbiotisch model waarin zowel professionele bijstand als informele gesprekken de kans krijgen om wederzijds de maatschappelijke druk op elkaar te lossen. Natuurlijk is de psychologische begeleiding aan onze universiteit nog steeds ondermaats en is er tergend weinig ruimte voor ruimte, maar ook informele steun is te zeldzaam. Laten we ons daarom engageren om oprechter te spreken en te luisteren, want zelfs met de fijnste mazen missen we studenten die denken te moeten doen alsof ze niet vallen.

De kring met een quasi-monopolie op facultaire studentenvertegenwoordiging

DOOR ODILE DE VOS & DRIES BLONTROCK

Het rommelt in de facultaire studentenraad van de faculteit Economie en Bedrijfskunde. Eén studentenvereniging lijkt alles naar zich toe te trekken. Wat is er aan de hand?

De werking van Stuveco, de studentenraad van de faculteit Economie en Bedrijfskunde, lijkt niet volledig op wielmpjes te lopen. Enkele bronnen binnen de faculteitsraad en facultaire commissies die anoniem wensen te blijven, stellen dat een van de twee facultaire kringen, de Vlaamse Economische Kring (VEK), van zijn leden zou verwachten dat deze in raden, commissies én het bestuur van Stuveco zouden zetelen. Niet vanwege een hart voor de studentendemocratie, maar met het oog op invloed bij de faculteit. Dit zou Stuveco weinig daadkrachtig maken.

EEN INSIDER GETUIGT

"In de faculteitsraad zetelen er voornamelijk VEK'ers. Mijn ervaring is dat ze nogal dominant zijn en vaak niet echt aanwezig in hun hoedanigheid als stuver." Het bestuur van Stuveco bestaat inderdaad voor 4/6de uit VEK-leden en bij de recente Stuververkiezingen was 2/3de van de kandidaten zittend praesidium bij de VEK. "Ze zijn

ook de eerste om onverwittigd afwezig te zijn op vergaderingen. Bij Student Street Soccer waren alle VEK'ers afwezig, maar hebben ze dat niet laten weten." Het is moeilijk te meten of deze stuvers echt zo afwezig zijn als men beweert.

NAAMBEKENDHEID BOVEN STUVERBEKENDHEID

"Je merkt dat de VEK geen andere studenten bij het stuverschap wil betrekken. Ze maken zich als stuvers niet bekend bij de studenten", gaat de bron verder. Een korte navraag bij studenten bevestigde dat weinigen bekend waren met de werking van de studentenparticipatie in hun faculteit. "Dat zegt veel als je bedenkt hoe groot het bereik van de VEK is en welke impact ze zouden kunnen hebben." Een andere bron voegt toe: "Wat de initiatieven ook zijn, als ze niet in de agenda van de VEK passen, komen ze er niet door." De website van Stuveco is nagenoeg identiek aan die van de VEK. Stuveco vertoont nochtans beduidend minder online activiteit dan andere facultaire studentenraden.

De dominantie van de VEK zou zelfs zo ver gaan dat andere studenten niet durven deelnemen. "Er zijn een aantal mensen binnen de faculteit waarvan ik weet dat ze zich niet kandidaat stellen omdat ze weten dat de VEK daar een stuk monopolie op houdt." De vraag is natuurlijk waarom een gewone vereniging zoveel

invloed zou willen hebben in de facultaire studentenparticipatie. "Ik neem aan dat dat is om connecties met de faculteit te onderhouden", vertelt de bron. Toch bestaat er reeds een commissie waarin afgevaardigden van de facultaire kringen hun specifieke belangen kunnen vertegenwoordigen.

De Vlaamse Economische Kring werd voorafgaand aan de publicatie van dit artikel om een reactie gevraagd op deze getuigenissen. Die kan u hieronder integraal lezen.

REACTIE VEK

We betreuren de beweringen die gemaakt worden in dit artikel. Er wordt o.a. gesteld dat wij geen anderen zouden willen betrekken in Stuveco. We vragen ons af waar dit vandaan komt en betreuren het feit dat Schamper zo'n aantijging meteen als waarheid zou aanvaarden en publiceren.

Ook de vraag waarom een 'gewone' studentenvereniging moeite zou steken in de facultaire studentenraad lijkt er me een die in de eerste plaats aan ons gesteld zou moeten worden.

Ten slotte wil ik graag benadrukken dat wij niet verwachten van onze leden dat zij zetelen in Stuveco of in de faculteitsraad. We moedigen participatie in de beide organen wel zeker aan, aangezien we achter het engagement staan om te discussiëren of te brainstormen over actuele problemen aan de faculteit.

– Joren Huysmans, VEK-preases

NETTES CRYPTO

DOOR NETTE DE SCHRIJVER

Zorg maar dat uw hersenen geolied zijn want het is niet om mee te lachen. Hieronder vindt u negen cryptische omschrijvingen die uw brein doen rammelen. De nummers in de vakjes komen overeen met een letter en in de grijze vakjes vormt zich eveneens een woord.

1.	1		2	3			4	4	2	
2.		5		2			1			
3.					6		7		6	4
4.							8	2		
5.									3	9
6.		2					5	9	2	
7.				1				2	4	2
8.	3	10		10	7					
9.	10	4		2						

1. Lopen in een rad
2. Een honderdjarige meswonde
3. Tussen mensen die niet rijk zijn bestaat er een ...
4. Samen met een lidwoord
5. Geen zicht op lange afstand
6. Idee in de verte
7. Verwend stekend insect
8. Gestoorde reden
9. Speuren naar beneden

AMERIKAANSE LGBTQI+-JONGEREN VERLIEZEN MEER EN MEER RECHTEN

DOOR KEANU COLPAERT
BEELD DOOR KATO VANHAECKE

Amerika – *the land of the free* – heeft nog maar eens besloten om niet zo free te zijn als het beweert. Stel je voor dat je vrij zou zijn om kinderen en jongeren te informeren over zaken zoals de Holocaust of LGBTQ+. Veel gekker moet het niet worden.

DON'T SAY GAY

De omstreden “Don’t say gay”-wet die eind maart gestemd werd, doet misschien een belletje rinkelen. Voor zij die uit de lucht vallen, nog even een opfrisser: eind maart werd door de Republikeinen in de staat Florida een wetsvoorstel ingediend dat als doel heeft om “ouders terug de macht te geven over het onderwijs van hun kinderen.” De wet, die ondertussen getekend is door Floridaans gouverneur **Ron DeSantis**, zorgt ervoor dat ouders makkelijker leerkrachten of scholen kunnen aanklagen als ze ongepaste leerstof geven. Specifieker gaat het over hoe onderwerpen zoals seksuele geaard-

heid en genderidentiteit worden aangebracht in het kleuter- en basisonderwijs. In de praktijk zal dit dus vooral betrekking hebben op hoe en wanneer kinderen on-

het ware uit te wissen. Daardoor zal het voor queer kinderen en jongeren veel moeilijker zijn om op school een veilige omgeving te vinden om zichzelf te kunnen zijn. Een deel van de wet zorgt er bovendien ook nog eens voor dat ouders de eerste moeten zijn om op de hoogte gebracht te worden van alle vormen van gezondheidszorg die aan hun kind wordt aangeboden. Hierdoor zouden leerlingen die nog niet klaar zijn om met hun ouders te praten over hun gender of seksualiteit, dit ook niet meer op school kunnen doen zonder dat hun ouders op de hoogte gebracht worden. Leerlingbegeleiders bij wie leerlingen normaal gezien veilig zouden moeten kunnen aankloppen met dit soort problemen, zouden op die manier dus ook gedwongen worden deze informatie door te spelen naar hun ouders. Op die manier kunnen leerlingen dan tegen hun wil geout worden bij hun ouders, zelfs al kan dat hen in gevaarlijke situaties storten.

“ Leerlingen dan tegen hun wil geout worden

derwezen worden over LGBTQI+-thema's. Deze onderwerpen zijn volgens DeSantis namelijk deel van “woke genderideologie”. In zijn eigen woorden is het aanleren aan kinderen dat ze “mogen zijn wie ze willen zijn” dan ook een ongepaste boodschap om mee te geven op zo'n jonge leeftijd.

UITGEWIST

Natuurlijk was er meteen protest. Verschillende Amerikaanse organisaties, zowel in als buiten Florida, protesteren hevig tegen deze maatregelen. Volgens velen zorgt deze wet er namelijk voor dat queer kinderen en jongeren juist zullen ‘verdwijnen’ uit de scholen, door LGBTQI+-geschiedenis, -identiteit en -cultuur als

Tegenstand komt echter niet enkel uit de hoek van activisten. Ook politici en zelfs bedrijven lijken op te komen tegen deze omstreden wet. Amerikaans pre-

sident **Joe Biden** heeft zich persoonlijk uitgesproken tegen deze wet, met een specifieke boodschap dat hij en zijn regering zouden blijven vechten voor de rechten van de *queer community*. In een onverwachte wending heeft ook Disney besloten om openlijk hun steun uit te spreken. Als reactie hierop heeft het parlement van Florida onder impuls van DeSantis een wet goedgekeurd die een einde zal maken aan de speciale voordelen die het pretpark Disney World er geniet, namelijk door de grote mate van bestuurlijke autonomie die het genoot, op te heffen.

SWEET (HETEROSEXUAL) HOME ON THE PRAIRIE

De "Don't say gay"-wet past binnen een hele resem aan anti-LGBTQI+-wetgevingen die plotseling de kop op steken in veel Amerikaanse staten. Vooral in zuidelijke staten, waar de Republikeinen vaker de scepter zwaaien, wordt er bespaard op mensenrechten. Zo wordt in de senaat van Iowa overwogen om ouders schriftelijke toestemming te vragen alvorens kinderen lessen mogen krijgen rond genderidentiteit. In diezelfde staat werd vorige maand ook een wet ge-

kend die ervoor zorgt dat transvrouwen en -meisjes niet mogen meedoen aan sportevenementen in schoolverband. In Arizona ligt dan weer een wetsvoorstel op tafel om in scholen meer te focussen op geslacht in plaats van genderidentiteit.

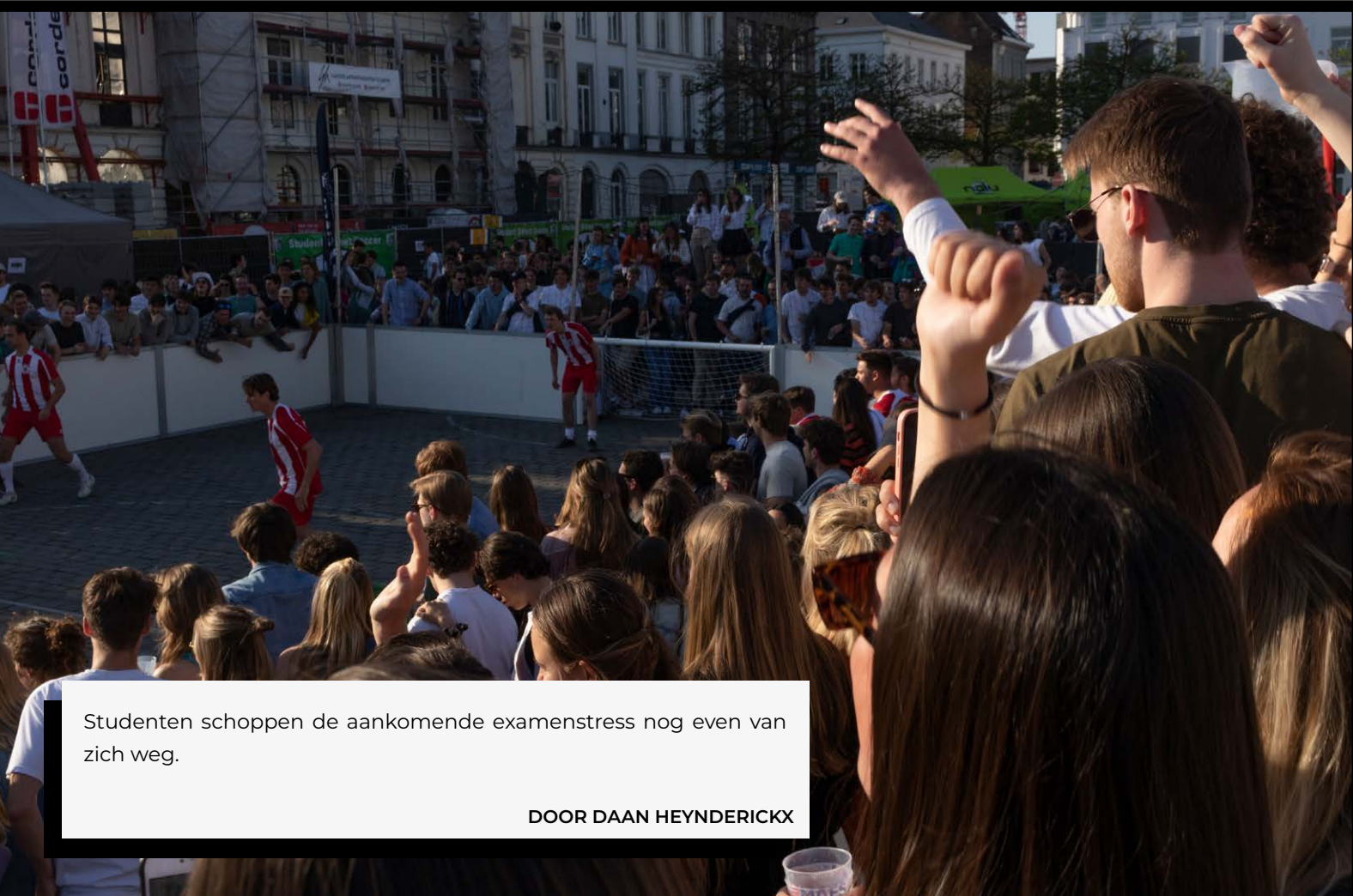
TUSSENTITEL GECENSUREERD, SORRY

Voor sommigen lijken dit waarschijnlijk allemaal kleine regeltjes, die op zich niet zoveel veranderen. Ouders moeten scholen toch helemaal niet aanklagen als ze het niet eens zijn met de leerstof? Het punt dat vele activisten echter proberen te maken is dat deze continue stroom

aan anti-LGBTQI+-wetgeving een klimaat van haat creëert, waar iemands identiteit als queer persoon reden genoeg is om als "problematisch" of "ongepast" aanschouwd te worden. Het probleem beperkt zich overigens niet enkel tot queer minderheden, maar steekt ook de kop op bij vele andere groepen. Zo is er nog nooit zo vaak geprobeerd om bepaalde boeken te verbannen uit bibliotheken. Het gaat dan in grote mate over boeken van queer en/of niet-witte auteurs, maar ook bijvoorbeeld het bekende

Pulitzer-winnende boek 'Maus', een waargebeurd persoonlijk verhaal over de Holocaust, werd in Tennessee door een school verbannen. Op deze manier lijkt het voor minderheden alsof de ruimte om hun eigen verhalen te vertellen, of zelfs om gewoon een normaal leven te leiden, aan de lopende band wordt ingeperkt. Alsof jongeren en kinderen gecorrumpeerd kunnen worden door in aanraking te komen met die be-

Studenten schoppen de aankomende examenstress nog even van zich weg.

DOOR DAAN HEYNDERICKX

DOOR IBE BRAECKMAN

We geloven stiekem allemaal dat er nog een andere leefbare planeet is. Een planeet met coole aliens of misschien zelfs een planeet met elfjes en eenhoorns? Als die laatste bestaat mag je mij alvast een ticketje geven voor de eerste vlucht.

DE VERGELIJKING VAN DRAKE

Wist je dat de vergelijking van de radioastronoom **Frank Drake** ($N = R * F_p * N_e * F_i * F_c * L$) het aantal intelligente beschavingen in het melkwegstelsel schat, die via radio met ons zouden kunnen communiceren? Alle factoren die van invloed kunnen zijn op het ontstaan van intelligent leven staan in de formule, zoals het gemiddeld aantal sterren dat per jaar in het melkwegstelsel wordt gevormd, het gemiddelde aantal aardeachtige planeten en de gemiddelde levensduur van communicerende beschavingen in jaren. We zijn voorlopig de enige planeet waar communicatie soms bestaat uit enkel het sturen van memes, maar deze formule levert volgens sommige voorzichtige schattingen 10 tot 1000 communicerende beschavingen op in de Melkweg. Of die communicatie dan ook via memes gebeurt, valt te betwijfelen.

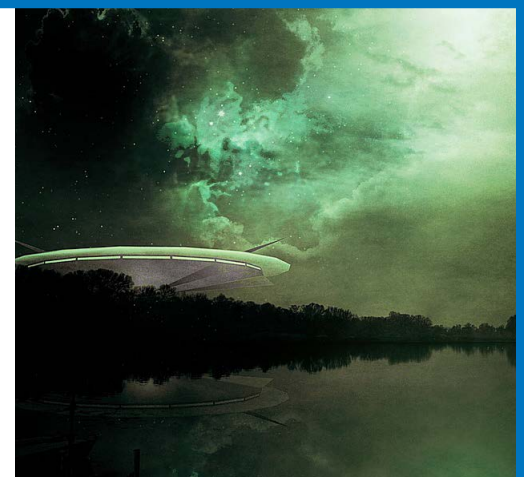
LEEFBARE PLANEET GLIESE 581 C

Als je denkt aan een tweede leefbare planeet, denk je meteen aan Mars. Ook op Gliese 581 c worden onze aardse omstandigheden dicht benaderd. Dat komt doordat de planeet perfect is van omvang en precies op de goede afstand ten aanzien van zijn ster circuleert. Men vermoedt dat er vloeibaar water aanwezig is: een basisbehoefte voor leven zoals wij dat kennen. De planeet draait tijdens zijn omloop vermoedelijk slechts één keer om zijn eigen as en zou daardoor onderhevig zijn aan extreme klimatologische omstandigheden, die hem in een koude nachtzijde en een onbewoonbare dagzijde opdelen. Atmosferische stromingen zouden op de koude zijde weliswaar leven mogelijk maken. Het is jammer genoeg waarschijnlijker dat deze zijde volledig bedekt is met ijs. Misschien kunnen de Nederlanders hier wél een Elfstedentocht organiseren?

UFOTOERISME

Area 51 is dé hotspot voor het waarnemen van ufo's in Nevada, Texas. Officieel is het een militaire testbasis van de Amerikaanse luchtmacht, maar ze is ook het middelpunt van speculatie over bezoek van buitenaards leven aan de aarde. Velen denken dat hier wrakstukken van ufo's van het beruchte Roswellincident in 1947 worden verborgen, samen met de stoffelijke overschotten van de inzittende piloten. Anderen vermoeden dat men er probeert te achterhalen welke technologie de aliens gebruikten. Het gebied is absoluut niet toegankelijk voor onbevoegden. Toch zijn er af en toe van die helden als **Matty Roberts** die toch een poging willen wagen. Hij maakte als grap het Facebookevenement "Storm Area 51, They Can't Stop All of Us" aan, maar dat grapje liep al snel uit de hand toen er plots miljoenen mensen zich op 'gaan' hadden gezet.

“Het wielrennen liep (een beetje) achter op zijn tijd”

EIGEN

ONDERZOEK

EERST

DOOR DRIES BLONTROCK
BEELD DOOR MIREILLE MOSTAERT

Mireille Mostaert, doctor in de Gezondheidswetenschappen, ontwikkelde een testbatterij waarmee het makkelijker wordt om te voorspellen welke jeugdrenners zullen doorgroeien naar de wielertop.

Een testbatterij is voor alle duidelijkheid geen eufemisme voor ‘fiets met elektrisch motortje’, maar een hele reeks tests waaraan jonge coureurs onderworpen worden om een idee te krijgen van hun potentieel.

Wat werd er concreet getest?

“Er waren twee luiken: de testbatterij en wedstrijdresultaten. Een eerste deel van de testbatterij waren de antropometrische metingen. Dat zijn lichaamsmetingen: lengte, gewicht, zithoogte, enzovoort. Dat gebeurt deels om de maturiteit te berekenen, om te kijken waar de renners zitten in de puberteit. Daarnaast heb je motorische tests. Daarbij wandelen de jongeren onder andere achterwaarts op een balk, om hun evenwicht te meten. Verder zijn fysieke tests zoals veren hoogspringen, een sprinttest en een klassieke bieptest. Tot slot heb je nog sportspecifieke testjes, zoals een maximale cadanstest en een test op een BMX-fiets.

Dan keken we in welke mate die testbatterij prestaties kon voorspellen. Bij de 12- tot 14-jarigen bleek dat vooral die motorische tests een voorspellende waarde hadden voor prestaties tot twee of drie jaar in de toekomst, maar dat het daarna wegebt. Daarom gingen we kijken naar de wedstrijdresultaten zelf. Dan bleek dat die onder de 15 jaar weinig voorspellende waarde hadden en dat op jongere

leeftijd aan competitie doen geen prioriteit hoeft te zijn.”

Bestaat een dergelijke testbatterij ook voor andere sporten?

“Deze testbatterij is bekend en veelgebruikt. Ze werd vroeger al toegepast in andere sporttakken; de balsporten, racketsporten, gevechtssporten, enzovoort. Het nut ervan was ook al bewezen.”

Liep het wielrennen dan een beetje achter op zijn tijd in dat opzicht?

“Ja, maar anderzijds heerste binnen het wielrennen ook de idee dat fysiologische testen kunnen voorspellen wie er goed wordt en

“

“We nemen ook altijd de visie van de coach mee”

wie niet. Daarom werd er niet gezocht naar methodes om de prestaties en het potentieel in kaart te brengen.”

Waarin verschillen de voorspellingen van de testbatterij van die van de fysiologische tests?

“Fysiologische tests zijn wel bruikbaar om binnen eenzelfde leeftijdsgroep de betere van de mindere renners te onderscheiden, maar veel minder om de prestatie te voorspellen over langere tijd. Net die prestatie kan de testbatterij wel gaan voorspellen, maar ook die werkt maar in beperkte mate.

Eigenlijk is er een combinatie van psychologische en cognitieve tests nodig, die ook een goede aanvulling zouden zijn op het geheel. Hoe completer het pakket, des te beter je zicht op het potentieel van de atleet.”

Is de kans dat renners tijdens de tests onder de radar blijven en daardoor te laag worden ingeschat beperkt?

“Normaal wel, want we bepalen nooit op basis van alleen de testbatterij of iemand in een bepaald project wordt opgenomen. We nemen ook altijd de visie van de coach mee, zo hebben wij een completer beeld. Soms onderschatten coaches ook het potentieel van een renner en dan kunnen wij aanmoedigen om die persoon toch mee te nemen en te kijken hoe die fysiek evolueert. Het betreft dus een wisselwerking tussen de coach en de testbatterij. Ze versterken elkaar.”

Volgende week is het weer zover: Europa verenigt zich massaal rond de kijkbuis en bereidt zich voor om met een kritisch oor te luisteren naar kitscherige muziek. Speelt politiek echter geen belangrijkere rol dan muziek op het songfestival?

Al jaren lang zijn opvallende kostuums en geplaybackte instrumenten vaste waarden op het Eurovisiesongfestival, zo ook geopolitieke overwegingen bij het stemmen. Zo weten we al langer dat er niet per se op talent gestemd wordt, dan wel op buurlanden en politieke underdogs.

HEB UW NAASTE LIEF ALS UZELF

Het is algemeen geweten dat buurlanden stemmen op buurlanden. Dit zien we, onder andere, in de Benelux en de Balkanlanden. Hoe slecht België het ook doet (*kuch kuch Hooverphonic*), wij kunnen altijd rekenen op de barmhartigheid van onze noorderburen. Op hun beurt kunnen zij ook altijd op onze stem rekenen. Ook al doet Luxemburg al een tijdje niet meer mee aan het songfestival, waren ook daar de sympathieën in het verleden onderling merkbaar en werd er naar hartenlust punten uitgewisseld alsof het Pokémonkaarten zijn op de speelplaats.

Pittig detail: deze ongesproken regel werkt meer in het voordeel van Nederland, aangezien zij in het verleden al meer punten ontvingen van ons, dan wij van hen.

“

**Om deze laatste
plaats zal Verenigd
Koninkrijk strijd
mogen voeren met
's werelds gezelligste
apartheidsregime, Israël**

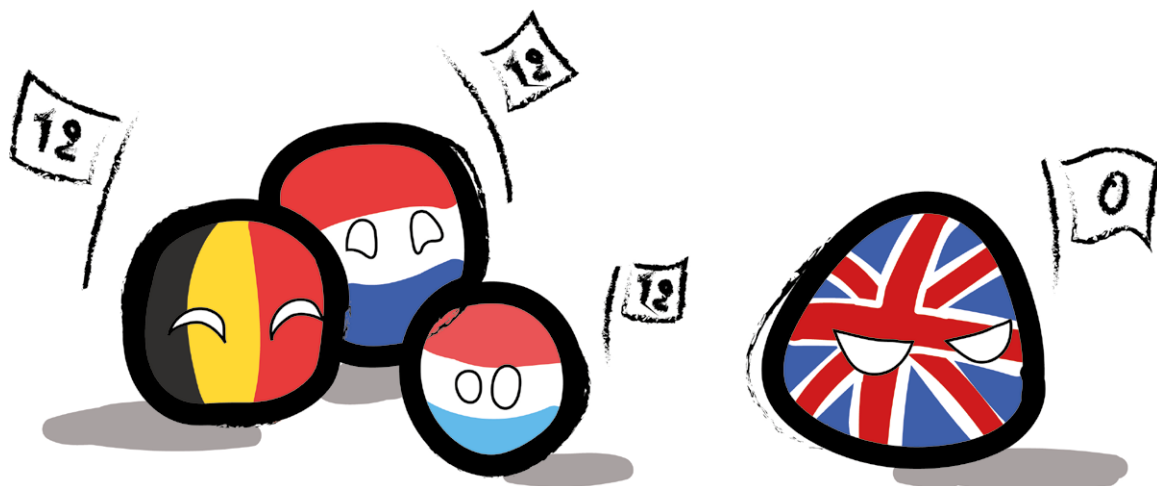
Ook in de Balkan zien we deze tendens. **Terry Wogan**, de legendarische reporter die jarenlang Eurovisie becommentarieerde voor de BBC, klaagde zijn hele carrière lang over *the Balkan voting bloc*. Dit houdt in dat Balkanlanden al jaren stevast voor elkaar stemmen en zo dus ook stemmen voor zichzelf garanderen. Zo hebben Cyprus en

Griekenland elkaar vorig jaar de magische 'douze points' gegeven, net zoals de meeste voorgaande jaren. Ook Rusland ontvangt gretig punten van zijn Slavische broeders en geopolitieke bondgenoten zoals Azerbeidzjan.

Culturele affiniteiten en sympathieën werken ook in de omgekeerde richting. Zo staat het Verenigd Koninkrijk al jaren alleen in de strijd en is het steeds onderaan het scorebord te vinden. Vorig jaar werd dit door de Brexit nog eens uitvergroot en kreeg het zowel van de professionele jury als de kijker thuis een gênant lage score. Want hoewel het VK sinds 2008 al vier keer laatste is geworden, was het de eerste keer in jaren dat een land nul punten voorgeschoteld kreeg.

ACTUELE POLITIEK IN DE PUNTENDYNAMIEK

Dat actualiteit een rol speelt in de puntenverdeling is ook niet nieuw. Wie indertijd geen irritante puber

was, herinnert zich misschien dat Rusland in 2014 de Krim is binnengevallen en nog steeds politieke, en dus ook Eurosongsteun kreeg van naburige landen Moldavië en Azerbeidzjan. Wanneer drie jaar later Eurosong in Oekraïne werd georganiseerd, was Rusland er vanzelfsprekend niet welkom. Ook het Verenigd Koninkrijk ondervindt al langer problemen door het bezetten van buurlanden en de resulterende slechte score op Eurosong. Het beste voorbeeld hiervan is *the troubles* met Ierland.

100% ACCURATE FORMULES EN VOORSPELLINGEN

Nu we deze algemene tendenzen kennen, kunnen we een 100 % accurate formule opstellen aan de hand van enkele variabelen en daarmee een wetenschappelijk verantwoorde voorspelling maken voor het songfestival volgende week. De formule die wij konden samenstellen, luidt als volgt:

Winnaar = (politieke relevantie)² x (stemmen van de buurlanden) + (glitterkledij en goede muziek) - (Verenigd Koninkrijk).

Hieruit kunnen we afleiden dat politieke relevantie en stemmen van de buurlanden het meeste doorwegen wanneer men een Eurosongoverwinning wilt behalen. Daarnaast zijn de muziek en gekke glitterpakjes wel opgenomen in de berekening, maar zijn ze niet van doorslaggevend belang.

De laatste variabele is dat de winnaar niet het Verenigd Koninkrijk is, voor hen is verlies gegarandeerd. Wat we dus nu al met zekerheid kunnen zeggen, is dat de Britse **Sam Ryder** met het liedje 'Space Man' de sterren niet zal

“
We konden een wetenschappelijk verantwoorde voorspelling maken voor het songfestival

bereiken en hoogstwaarschijnlijk weer onderaan het scorebord zal bengelen. Om deze laatste plaats zal hij strijd moeten leveren met 's werelds gezelligste apartheidsregime, Israël.

Net zoals verliezers kunnen we met deze formule ook winnaars

voorspellen. Door de huidige politieke burenruzie tussen Oekraïne en Rusland heeft Oekraïne veel aan populariteit gewonnen en is het zo goed als zeker dat Eurovisie volgend jaar in Kiev georganiseerd wordt. Ook bij de bookmakers staat de Oekraïense inzending **Kalush Orchestra** op nummer één. Op nummer twee voorspellen we Finland. Ook deze rockers krijgen geopolitieke pluspunten, persoonlijk uitgereikt door het NAVO-hoofdkwartier. De laatste podiumplaats reiken we uit aan Zweden. Deze Eurovisiesupermacht ontvangt ook kersverse NAVO-sympathiestemmen en zal richting de finale gekatapulteerd worden door boomersentiment.

Hierbij kunnen we concluderen dat politiek een grotere rol speelt bij het Eurovisiesongfestival dan muziek. Geen enkel glitterpakje kan op tegen een overheid met een goed PR-team.

Fascinerend hoe mensen zo goed als alles aanvaarden als het maar een beetje antropomorfisch en vooral schattig is. Zo ook de blauwe egel Sonic, oftewel een van de grootste massavernietigingswapens die de wereld ooit gekend heeft.

Gotta go fast! Niet zo bekend als veel andere catchphrases van fictionele figuren, maar **Sonic the Hedgehog**, een kruising tussen een smurf en de **Roadrunner**, is de laatste decennia uitgegroeid tot een van de bekendste gamefiguren. Net zoals **Flash**, **Quicksilver** en **Dash** uit 'The Incredibles' lost Sonic zijn problemen op met zijn supersnelheid. Maar ... Is dat wel veilig?

In zijn debuut op het witte doek, zien we Sonic via gouden ringen naar de aarde komen terwijl hij vlucht voor een groep mierenegels. Op onze planeet verbergt hij zich nabij het dorpje Green Hills, Montana, waar hij uit eenzaamheid de lokale sheriff stalkt. Na het bekijken van een baseballwedstrijd en door het verdriet dat hij voelt doordat hij niet kan deelnemen aan het dagelijkse leven – uit angst om ontdekt te worden –, loopt hij zó snel dat hij een elektromagneti-

sche puls (EMP) veroorzaakt. Deze zorgt ervoor dat een grootschalig gebied aan de Amerikaanse westkust zonder elektriciteit komt te zitten. Daarop zet het Amerikaanse ministerie **dr. Robotnik** (prachtig vertolkt door **Jim Carrey**) in om de oorzaak hiervan te vinden.

De rest van het plot laat zich makkelijk raden: Robotnik wilt Sonic vangen, Sonic kan hem verslaan en iedereen leeft nog lang en geluk-

van de inslag van een meteorïde – of zelfs het voorbijvliegen ervan. Maar dus ook door een snelvoetige egel die een smurf nog jaloers zou kunnen maken, zo blijkt. De gevolgen van de EMP hangen af van hoe sterk de puls daadwerkelijk is. In het begin van de 20ste eeuw zorgden de ontstekingssystemen van benzinemotors er bijvoorbeeld voor dat radio- en tv-toestellen happen. Op grotere schaal kan dit echter immense gevolgen hebben: het corrumperen van harde schijven, het beschadigen van bomen en gebouwen, of zelfs brandgevaar.

In de film valt te zien dat Sonic zo'n sterke puls kan genereren dat hij een gebied van circa 655.000 vierkante kilometer van elektriciteit kan ontfangen. Indien deze energie gefocust kan worden op een veel kleiner gebied, pakweg één vierkante meter, kunnen de gevolgen catastrofaal zijn. Waarschijnlijk zou het egeltje gebruikt kunnen worden om doelwitten met de kracht van duizend zonnen te vernietigen, zeker indachtig dat hij dankzij zijn snelheid quasi overal binnengeraakt en bijna niet te stoppen is. Het is dus een terechte beslissing van het Amerikaanse leger om hem gevangen te willen nemen, maar aangezien zij over even veel moraliteit beschikken als die ene prof die jou 'een negen' heeft gegeven, is er maar één juist antwoord. Sonic mag niet in leven gelaten worden.

“ Sonic mag niet in leven gelaten worden

kig. Maar laat ons even eerlijk zijn: een buitenaards wezen dat elektromagnetische pulsen kan veroorzaken is misschien niet iets wat we vrij mogen laten rondlopen. We vergeten in zo'n scenario namelijk wat een EMP precies is en kan tweebrengen.

Een EMP is een korte golf van elektromagnetische energie die op verschillende manieren voortgebracht kan worden, zoals door nucleaire explosies, speciale elektromagnetische bommen of als bijwerking

Er zijn twee constanten in de wereld: de snelheid van het licht en de haat van studenten voor groepswerken. Van zowat elke eerstejaarsstudent tot zelfs Dries van Langenhove: iedereen heeft er een mening over. Is die wel wetenschappelijk verantwoord?

Hoogstwaarschijnlijk wordt elke student er wel mee geconfronteerd: het groepswerk. De meningen zijn verdeeld: de een vindt het niet leuk, de ander ronduit verschrikkelijk. En toch is de kans groot dat je het volgend academiejaar weer voorgeschoteld krijgt. Met andere woorden, er zou dus wel een wetenschappelijke reden voor kunnen zijn.

De relevantie begint bij de overkoepelende term 'samenwerkend leren', waartoe groepswerk behoort. Dit gaat een stuk verder dan gewoon 'samen aan iets werken': er moet voldaan zijn aan specifieke kenmerken, zoals wederzijdse afhankelijkheid, directe interactie en individuele aansprakelijkheid. Indien hieraan voldaan wordt, blijkt samenwerkend leren gewoon beter te werken dan individueel leren, zowel als het gaat over het verwerven van kennis, een positieve motivatie, de ont-

wikkeling van sociaal gedrag en andere aspecten.

Groepswerken – en ruimer samenwerkend leren – vallen binnen de zogenaamde constructivistische visie op leren. Het constructivisme zelf is echter niet per se gemaakt

“

Iedereen kent wel dat ene groepswerk dat zijzelf hebben moeten trekken

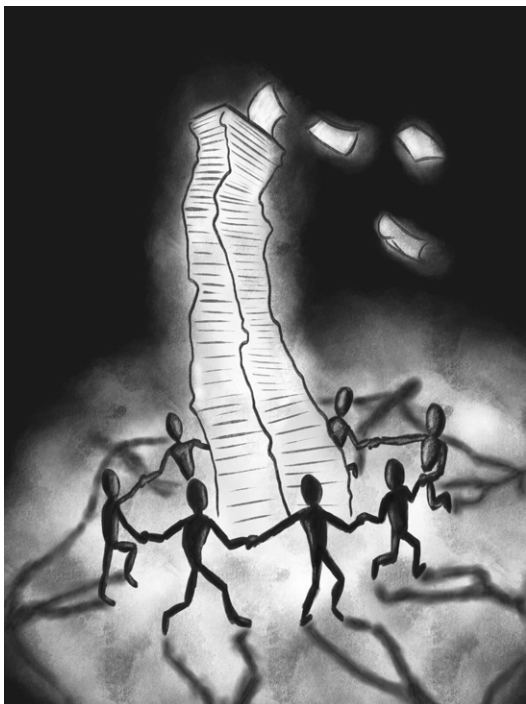
om succesvol leren in kaart te brengen. Het is eerder een epistemologie, een kijk op kennis, waarbij kennis als een constructie van de mens wordt gezien, in plaats van een alomtegenwoordig en verkrijgbaar goed. In het onderwijs is deze visie dan ook eerder een paraplubegrip dan een duidelijk omschreven kader.

Net vanuit deze constructivistische visie komt het belang van groepswerken naar boven, maar ook het belang van een goede omkadering. Net zoals bij koken kun je niet alles in een pot gooien, een beetje roeren en verwachten dat er een perfecte soufflé uit zal komen. Wat er nodig is, is structuur. Uit onderzoek uit de jaren 90 kwamen er verschillende benodigde kenmerken naar boven, zoals het garanderen dat de leerdoelen hetzelfde zijn voor alle groepsleden, dat iedereen wordt beoor-

deeld voor hun eigen bijdrage en dat de leerkracht best zo weinig mogelijk stuurt, maar eerder als coach optreedt. En bij die verantwoordelijkheid lijkt het schoentje te wringen: iedereen kent wel dat ene groepswerk dat zijzelf hebben moeten trekken, de ene persoon die niets deed, of de persoon die de kantjes eraf liep. Als er je nu niemand te binnen schiet, ben jij misschien zelf die persoon.

Naast structuur vraagt een groepswerk ook een goede begeleiding en voorbereiding. Een slecht georganiseerd groepswerk mag dan een makkelijke uitvlucht lijken, maar een goed georganiseerd groepswerk kost vooral ook veel moeite voor de leerkracht zelf. De laatste jaren komen er echter ook steeds meer digitale hulpmiddelen of online samenwerkingsomgevingen, gaande van discussiefora op Ufora tot eigen wiki-pagina's, wat zeker voor studenten die het moeilijk hebben om per se elke les bij te wonen, zoals werkstudenten, behulpzaam is.

Het valt simpel samen te vatten: net zoals iedereen voor een klas kan staan, kan iedereen ook een groepswerk organiseren. De kunst is om het zo te organiseren dat het voor iedereen nuttig is. Begin dus niet onmiddellijk met je ogen te rollen bij elk groepswerk. De kans is groter dat je je stoort aan een relatief fout stigma dan dat je echt je tijd zit te verspillen.

Je praat wel eens met vrienden over Satisfyer Pro's, kijkt 'Sex Education' en denkt na over wat je zelf graag hebt in de slaapkamer. Al zijn we allemaal wat amateurseksuologen, Els Elaut is dat professioneel.

Wat is dat eigenlijk, seksuologie?

"Er wordt vandaag de dag van alles over seks en seksualiteit verteld, maar niet altijd op een ernstige – laat staan wetenschappelijk verantwoorde – manier. We nemen niet alleen psychologische, maar ook biologische en sociale aspecten mee in ons onderzoek. Hier in Gent kunnen psychologen, pedagogen en artsen instromen in de specialisatie en zij leren dan bij over elkaars vakgebied. Seksuologie is breder dan seksuologische zorg (denk aan ondersteuning van mannen met zorgen rond hun erectie of koppels met een verschil in seksueel verlangen) en buigt zich als wetenschap ook over seksueel gedrag en seksuele verlangens. Waarom doen mensen wat

ze doen? Dat is een heel breed veld. Het gaat over #MeToo en

“

“Het is duidelijk dat relatievormen in onze samenleving aan het evolueren zijn of geëvolueerd zijn”

grensoverschrijding, maar ook over transgenderzorg en hoe zwangere vrouwen hun seksualiteit ervaren.”

Waarom heb je voor Seksuologie gekozen?

"Ik ben per ongeluk in het onderzoeksveld terechtgekomen. Ik heb psychologie gestudeerd en was vanuit mijn masterproef geïnteresseerd in transgenderzorg. Daar bestaat tot op vandaag geen formele opleiding voor, iets wat we eens moeten veranderen. In Leuven was er dan een opleiding seksuologie waarvan ik toen dacht dat dat de opleiding was die ik moest volgen om meer over transgenderzorg te weten te komen.

Zo ben ik in dat vakgebied terecht gekomen, al kwam transgenderzorg toen nog niet aan bod. Die opleiding is sindsdien helemaal veranderd; transgenderzorg zit er ondertussen wel in.

Nu doe ik onderzoek over seksueel functioneren, verlangens en zorgen van trans- en genderdiverse personen.”

Welke methodologie gebruiken jullie?

"Dat is een grote uitdaging. Zo starten studenten bijvoorbeeld vanuit literatuur en definities voor concepten. Op basis daarvan kan dan een survey gemaakt worden, maar de reactie die je dan vaak krijgt, is dat het zo moeilijk is om dat te definiëren en in hokjes te plaatsen. Dit jaar betrof het eindwerk van de studenten bijvoorbeeld consensuele non-monogamie. We kregen dan ontelbare mails van mensen die uitlegden hoe hun relatie in elkaar zat en hoe dat niet helemaal juist naar boven kon gebracht worden in hun antwoorden op de surveyvragen. Het is duidelijk dat relatievormen in onze samenleving aan het evolueren zijn of geëvolueerd zijn. Er is een nood om daar samen over na te denken, om daar woorden voor te vinden, om daar een andere weg in te zoeken dan het klassieke pad dat ons voorgehouden wordt als we opgroeien. Het gros van het seksuologisch onderzoek verschilt methodologisch niet zo veel van klassiek medisch of psychologisch onderzoek. Dat is hoofdzakelijk het geval met vragenlijsten of psychologische experimenten, impliciete associatietests en dat soort zaken.”

Hoe zien die experimenten er dan uit?

“Wat uniek is voor de seksuologie zijn sekslabs, waar lichamelijke reacties worden onderzocht – uiteraard ethisch verantwoord en met de nodige voorzorgen op het vlak van privacy. In Amsterdam heeft men onderzoek gedaan naar de link tussen fysieke reacties en hoe men zich voelt bij het kijken van erotische en niet-erotische filmpjes. Bij personen met een penis blijkt die link meer te bestaan: als ze een erectie ervaren voelen ze zich vaker opgewonden. Bij vrouwen blijkt dat anders te zijn. Hun lichaam kan reageren, hun vagina wordt vochtig, maar toch rapporteren ze niet steeds dat dat hen emotioneel iets heeft gedaan. Dat is een unieke onderzoeksmethodologie.”

Hoe staat u tegenover de nieuwe trend van TikTok-seksuologen?

“De TikTok-seksuologen zijn teleurgesteld in de relationele en seksuele vorming onder jongeren vandaag. Dat is niet verbazend; het werkveld kaart al decennia aan dat RSV (Relationele en Seksuele Vorming, red.) op sommige scholen professioneler kan én moet. Ik denk dat seksuologie steeds beter in de pers komt. Er zijn ook een aantal echt heel goede seksuologen in ons land, maar via sociale media moet het snel en heel gesynthetiseerd zijn, en soms gaat er dan wel wat nuance verloren.”

Zijn er nog dingen die u wil rechtzetten over seksuologen?

“Soms denkt men van vrouwelijke seksuologen dat ze nymfomanen zijn. Ik ken er toch heel wat andere. Alsof mensen in de verslavingszorg ook gevoelig zouden zijn voor verslaving aan middelen. Zowel Vlaanderen als Nederland heeft via de beroepsvereniging de afgelopen vijftien jaar al twee keer een

“

“Soms denkt men van vrouwelijke seksuologen dat ze nymfomanen zijn. Ik ken er toch heel wat anderen”

onderzoek gedaan naar de seksualiteit van seksuologen en telkens weer blijven die resultaten in de kast liggen. Ze raken niet gepubliceerd. Dat heeft met logistiek, tijd en geld te maken en er zitten dus zeker geen slechte intenties achter, maar het is een blinde vlek.”

“Seksuologie is een heel moeilijk financierbaar domein. Het zit overal in onze samenleving maar er wordt lacherig over gesproken. Er is nochtans nog veel werk aan de winkel. In de vorige lichting studenten is de allereerste geriaterseksuoloog van België en Nederland afgestudeerd. We weten dus quasi niets over seksualiteit in de ouderenzorg. Kijk ook naar Liesbeth Stevens, specialiste in seksueel strafrecht. Dat is geen klassiek profiel, maar kijk wat voor zinvolle dingen je daarmee kan doen.”

Voor studenten die nu geprikkeld zijn om ook seksuologie te gaan studeren: in Leuven zijn de inclusiecriteria enkel een academische bachelor. De eerste sociale en militaire wetenschappen-seksuoloog of sinoloog-seksuoloog mag Schamper contacteren voor een opvolgend artikel.

SENTIMENTAL

DOOR LOTTE TOSSYN

Van 20 tot 26 april vond in cinema Sphinx 'CineMÁS' plaats, een festival met Spaanstalige films. Van bizarre filmklassiekers uit de periode na de Spaanse dictatuur, over maatschappijkritische fictieve documentaires, tot intieme portretten in een romantische komedie: alles kwam aan bod. Ben je dit jaar niet kunnen gaan? Zeer jammer, maar bij deze kan je straks toch meepraten over 'Sentimental', een prachtige film van de Catalaanse regisseur **Cesc Gay**.

'Sentimental', of in het Engels 'The people upstairs', schetst een aangrijpend portret van **Julio** en **Ana**, een koppel met een uitgeblust huwelijksleven. Ze kabbelen de

hele tijd en Ana besluit op een avond om tegen de zin van haar man de bovenburen uit te nodigen. Julio grijpt zijn kans om te laten weten dat hij er niet tegen kan dat de meubels trillen wanneer die buren seks hebben. De voortdurende spanning tussen alle personages zorgt voor hilarische momenten, zeker wanneer de bovenburen opbiechten waarom ze zo graag langs wilden komen. Onder alle hilariteit wordt echter een herkenbaar, intiem en persoonlijk verhaal gebracht dat de kijker op het einde ontroerd achterlaat. De charismatische bovenbuurman, **Salva**, wordt vertolkt door **Alberto San Juan**, die voor zijn vertolking de Goya voor beste mannelijke bijrol kreeg.

RECENSIE: Q-FORCE

DOOR LIES DE MIDDELEER

Steve Maryweather is de beste geheime agent in zijn opleiding. Omdat hij echter openlijk homoseksueel is – en dit niet past binnen de heteronormatieve Amerikaanse geheime dienst – krijgt hij onbenullige cases toegewezen, in tegenstelling tot zijn leeghoofdige heterocollega die Washington DC mag redden en zelfs de president mag ontmoeten. Steve blijft niet bij de pakken zitten en vormt een team van underdogs die samen heimelijk spannende missies oplossen. Deze gekke bende bestaat uitsluitend uit gestereotypeerde homo's en lesbiennes, en ze zijn één voor één om verliefd op te worden.

Deze animatieserie beschrijft zichzelf als 'by queer people, for queer people' en lacht zowel met homo's als hetero's. Het refereert op speelse wijze aan homocultuur zoals in de afleveringen 'Backache Mountain' en 'Europe-Vision' – respectievelijk de 'Brokeback Mountain' van de Aldi en een parodie op ieders favoriete zangwedstrijd het Eurovision songfestival.

Q-Force kreeg van *Rotten Tomatoes* een magere score van 29 %, maar scoorde bij het publiek wel beter met bijna 80 %. Bij Q-Force moet je geen intellectuele intriges of diepzinnige plotlijnen verwachten, maar wel een grappige en sexy animatieserie die graag flirt met stereotypen.

IK LEEF IN EEN KOFFER

Begin april bereikte ik de gezegende leeftijd van 23. Plots kwam het besef: ik leef al 5 jaar uit een koffer. Toen ik 18 was, vond ik dat best stoer, zo *always on the road*. Mijn ouders zijn verspreid over het land als het Saharazand dat autoramen verduistert. Een volgestouwde valies vergezeld door het geluid van eeuwig rollende wielletjes en de zijdezachte stem van die vrouw van de NMBS ... beter dan dat kan het vast niet worden. Mijn valies is mijn persoonlijke Villa Kakelbont, vol gestreken doch ietwat verfrommelde kleren. Daar zag ik geen graten in. Iedere plooi was een avontuur. Een verloren sok hier, een vergeten T-shirt daar – **Pippi Langkous** is er helemaal niks bij.

De trein was mijn eeuwig vat vol verhalen: immer charmant, eeuwig muf. De trein baant zich een weg langs dorpen die lang geleden al gestorven zijn, maar de inwoners nog net niet. Of langs café 'Het Paradijs', waar je tussen het bord van een afgewassen biermerk en goedkope witte stoelen een opgestapelde hoop herinneringen ziet aan dagen die ooit goed waren, met zwijgende oude mannen die goudkleurig bier sipten. Café 'Het Paradijs' is gesloten, de mannen zijn dood en de stoelen versleten. Maar sommige mannen drinken bier op de trein. Soms verraadt hun buik dat het niet de eerste keer is dat ze dat doen. De mannen naast mij lachen ongemakkelijk met elkaar. Ze delen een vierzit. Dat schept een band. Ze praten over oud zijn. Ik kan niet meepraten, ik ben namelijk niet oud. Ze praten over hoeveel water velden kunnen opnemen. Ik kan niet meepraten, het interesseert me namelijk niet. Uit een donkergroene camouflagelasterugzak die ik bijna niet zag staan op de grijsgetrokken treinstoelen, gooit een man stiekem schelletjes kippenwit in zijn mond.

Het ging zo snel dat als hij een kikker was geweest, ik had kunnen zweren dat hij het met zijn tong had gedaan. Het moment dat het kippenwit zijn mond in vloog, is het moment dat de trein voor mij zijn charme verloor.

Ik was altijd een beetje overal, nu ben ik vooral overal een beetje nergens. Het geluid van de wielletjes van mijn valies klinkt niet langer avontuurlijk. Het gerol doet me denken aan vapeurs en volksverhuizingen in Gent-Sint-Pieters, aan de geur van gebakken uien en Luikse wafels uit bouwvallige hokjes. Ik heb geen flauw idee hoeveel kleren ik eigenlijk heb. Het is als een soort diaspora van

mijn kleerkast: een broek bij mama, een trui bij papa, een jogging bij mijn lief en 26 onderbroeken op mijn kot. Het is alsof ik een soort persoonlijke nestdrang heb, gedreven door het magische idee dat al mijn spullen op één plaats liggen. Onlangs betrapte ik mezelf er zelfs op dat ik overwoog een klein strijkijzer te kopen, een beginnersmodel.

“
Ik was altijd een
beetje overal, nu
ben ik vooral overal
een beetje nergens

CULTUUR MET EEN GROTE V

DOOR ROBIN VAN DAMME

Dat politici steeds vaker hun weg vinden naar entertainmentprogramma's, was al langer bekend, maar die politiek laat zich ook in met de echte cultuur met een grote C. Die C staat de laatste jaren voor Canon van Vlaanderen en Controversieel.

Sinds enkele jaren hebben historici, politici en menig opiniemaker weer een nieuw maatschappelijk bot om als honden voor te vechten: de Vlaamse Canon. Het is niet woke, maar eens wat anders. Met de standbeelden van **Leopold II** in het achterhoofd wordt er intussen namelijk ook grondig nagedacht over de representatie van het verleden in het noordelijke landsdeel.

Het canondebat laaide voor de eerste keer op in 2019 toen **Bart De Wever** in de startnota van de Vlaamse regeringsvorming het idee naar voren bracht een "lijst van ankerpunten" op te stellen "uit onze cultuur en geschiedenis die Vlaanderen typeren als Europese natie." Uit academische hoek kwam al snel een tegenreactie. **Bruno De Wever** – grote broer van – schreef met een aantal andere historici dat het voorstel getuigt van "een achterhaald, romantisch geschiedenisbeeld van een eeuwenoude Vlaamse natie, dat een anachronistische visie verraadt."

IN DE BAN VAN DE CANON

De golf aan opinies die onze Vlaamse velden sindsdien overspoelt, kan hier onmogelijk worden samengevat. Om een nodig overzicht te bieden, richtte het OSGG (Oud-Studenten Geschiedenis Universiteit Gent) het forum

'In de Ban van de Canon' op, met een epische naam die Vlaanderen hernieuwde drang naar legerdevorming à la **Tolkien** tracht te verwoorden. Het debat lag ech-

“

Geschiedenis draait niet alleen om kennis, maar vooral rond historisch denken

ter een tijd stil door een andere situatie, ook beginnend met een C. Om de carrousel van de Vlaamse canonkermis weer te doen draaien, besloot dezelfde oud-studentenvereniging een panelgesprek te organiseren.

Op de avond van 19 april was het verzamelen geblazen voor sprekers allerhande in 't Pand, de chique conferentiezaal van UGent, omdat een dergelijke hoogmis van historici wat beter verdient dan de duffe Blandijnbanken. Er waren onder andere vertegenwoordigers uit het onderwijs, de academische wereld, de media en de erfgoedsector aanwezig. Zij moesten elk vanuit hun eigen perspectief de houding ten opzicht van de Canon verduidelijken.

NEDERLAND GIDSLAND

Het inleidend woord werd gegeven door **Maria Grever**, een professor uit Nederland, hetwelk in de ogen van de Vlaamse regering wordt gezien als het gidsland dat al eerder succesvol een canon tot stand wist te brengen. Ze zegt dat elke samenleving "onvermijdelijk voortbouwt op erfelijke interpretatiekaders die nieuwe generaties telkens kunnen bekritisieren". Met een canon is er echter wel een risico op "historische fixatie".

Hoewel de politiek de bedoeling voorhield "cohesie te vormen", duidt ze op critici die spreken over een "wij-zij-denken". Ook draait geschiedenis "niet alleen om kennis, maar vooral rond historisch denken." Als ander negatief punt stelden criticasters in Nederland dat er te weinig kritische aandacht was voor het koloniaal verleden en dat het te "protestants en hollando-centristisch" was. Ze nuanceert deze punten wel door te zeggen dat de canon van 2007 in 2021 is herzien en dat de canon "goed is voor historische belangstelling."

DE IVOREN TOREN

De discussie in Vlaanderen ent zich ongeveer vast op dezelfde aspecten, die telkens ook werden vertolkt door de aanwezig panelleden. Zo poneerde **Sarah Leunis** (Vlaams Agentschap Inburgering en Inte-

gratie) dat er wel meer doordacht mocht worden omgegaan met historische processen rond diversiteit en aandacht voor nieuwkomers. **Karel Van Nieuwenhuyse** (Vakdidactiek Geschiedenis KU Leuven) vindt daarbij aansluitend ook dat de bril van de natiestaat geen oog heeft voor mensen met een gelaagde identiteit.

Het merendeel was niet tegen de canon, maar had wel haar bedenkingen over hoe het zal worden toegepast. Hoewel het panel zich op één rij aan de zaal presenteerde, stonden de neuzen niet altijd in dezelfde richting – figuurlijk, en soms zelfs letterlijk. **Jan Dumolyn** (Historische Kritiek UGent) maakte zich als lid van de canon-commissie sterk voor het project. “Feitenkennis is ook nodig voor historische kritiek”, zegt hij. En aangezien de canon er toch komt, vindt hij dat hij “niet maagdelijk in de ivoren toren moet blijven” en “als een echte Gramsciaan en Marxist de strijd moet aangaan” (lees: de canon mag niet volledig worden bepaald door een bende rechtse Vlaams-nationalisten). Daarbij maakte de overheid de belofte dat de canon, in tegenstelling tot in Nederland, niet zal worden opgelegd.

Karel Van Nieuwenhuyse schreef daarentegen al in 2019 samen met De Wever – de oudere – over deze kwestie. Hij is tegen het loutere idee van een canon. Het is volgens hem “geen goed

idee dat de overheid zich mengt in het geschiedenisonderwijs, zelfs al zet je maar de deur op een kier.” Hij stelt dat “de canon als referentiekader geografisch en chronologisch te beperkt is, en dat leraren die oefening al ma-

“

“Als een echte Gramsciaan en Marxist de strijd aangaan” – Jan Dumolyn

ken zonder de 50 vensters van de overheid.” Zijn betoog werd door Dumolyn met meerdere gebaren van ongenoegen onthaald. Die werden gevolgd door een reeks korte woorden naar de spreker gericht; onbepaald, want zijn vriendelijke buur was de microfoon nog meester.

VLAAMSE RADIO- EN TELEVISIE-OMROEP

Veel vergeten is echter de impact op de media. **Lin Delcour** (adjunct-netmanager Eén en Canvas) duidt op de opkomst van internationale streamingdiensten. In de beheerdersovereenkomst van de openbare omroep staat er dan ook dat er inhoud moet gebracht worden die de mensen van hier verbindt. Ze erkent het nut van de canon zolang de redactionele onafhankelijkheid bewaard blijft. Er moet in de media, bijvoorbeeld, nog altijd gelachen kunnen worden met de canon.

Het cultuurpolitieke debat in Vlaanderen is bij deze weer aangewakkerd. Het is nu nog wachten op het voorjaar van 2023, wanneer de commissie haar eindresultaat presenteert. Dan weten we of die canon wel zo controversieel blijft. Misschien is deze affaire wel de geboorte van een cultuur met een grote V.

Ode aan de middelmatigheid

DOOR COLLIN CARDON
BEELD DOOR GLORIA KHETCHOUMIAN

In een wereld waarin alles perfect moet zijn, voelt alles dat minder is als verdrinken aan. Niet dat ik dit probleem ga oplossen, maar laat ons niet vergeten dat er ook nog een grote grijze zone zit tussen perfect en barslecht.

Jack of all trades, master of none. Een spreekwoord dat op twee manieren kan gelezen worden. Enerzijds heb je een veelzijdig persoon, die over alles kan meespreken en een brede interesse heeft. Anderzijds kan het ook iemand zijn die maar niet zijn passie of talent lijkt te vinden. En net bij dat tweede wringt het schoentje, althans voor mij. Want in een wereld waarin zo goed als iedere persoon hun roeping of passie lijkt te hebben gevonden, is het vaak gemakkelijk jezelf te verliezen. Wat zijn jouw passies? Wat maakt jou net wie je bent?

Bij het zoeken naar het antwoord zet iedere ietwat onzeker persoon zichzelf weleens onder druk. Ze verliezen zich in hun passies of stoppen net met wat hen eigenlijk gelukkig maakt, omdat ze zichzelf nooit op het niveau zien geraken waar ze willen zijn. Ik kan niet voor iedereen spreken, maar ik kan het aantal hobby's die ik uitgeprobeerd heb, niet meer op één hand tellen. Jarenlang zwierf ik rond, van sport naar muziek, van kunst naar schoolwerk. Want wat zou de fun zijn als ik altijd wat achterop leek te bengelen.

In die constante zoektocht naar perfectie, waarbij ik continu geconfronteerd werd met middelmatigheid, leerde ik net dat laatste meer appreciëren: een recept dat een beetje mislukt. Die ene film met het verschrikkelijke plot, maar waarin de acteurs zich met zoveel enthousiasme gooien. Dat ene liedje dat

je op de gitaar kunt tokkelen, terwijl je weet dat dat verdomde F-akkoord nog jaren verwijderd is. Het dansen als een babyboomer met evenveel gevoel voor ritme als je zatte nonkel op kerstavond. Dat plaatst het leven ineens wat meer in perspectief.

Voorheen waren er ruwweg slechts twee invullingen van mijn dag: enerzijds had ik realistische verwachtingen en kon ik mijn grenzen een beetje verleggen, of anderzijds had ik grote verwachtingen die ik nauwelijks kon invullen, waarna ik me wentelde in comfortabele en bekende situaties en personen. Maar middelmatigheid werkt kalmerend. De stress van die ene paper die in je nek zat te hijgen, wordt ineens draagbaar. Dat gewicht dat je wilt heffen, voelt niet meer als een verplichting, maar als een doel. Die grenzen die eerst als beperkingen aanvoelden, zijn nu opportuniteiten. Weten dat je niet

altijd perfect moet zijn, of dat je je best kan doen en waarschijnlijk nog steeds geen oogverblindend resultaat naar voren zal brengen, zorgt er net voor dat je jezelf meer openstelt voor *trial and error*. En dat zorgt dan weer voor de beste kans op groei.

'Durf denken' is een mooi uithangbord. 'Durf excelleren' mag zeker ook, maar durf ook gewoon eens 'Dit is genoeg' te zeggen. Je moet immers niet in alles excelleren. *Jack of all trades, master of none, but oftentimes better than a master of one.*

“

**Durf ook eens
zeggen: 'Dit
is genoeg'**

De trol van Tinder

DOOR NETTE DE SCHRIJVER

Na een gebroken hart en mogelijks gebroken traanklieren werd het langzaam tijd om die met chipsvlekken besmeurde jogging in te wisselen voor een jeansbroek waar ik ook effectief mee kon buitenkomen.

Het plan was simpel – in theorie dan toch. De praktijk verliep net iets minder vlot dan gedacht. Na mijn shift op het werk gingen M. en ik samen gezellig iets drinken. Het universum dacht daar echter duidelijk anders over en haalde alle trucjes uit de kast om te verhinderen dat ik op tijd zou aankomen in het cafeetje waar we hadden afgesproken.

Eerst deden mijn collega's en ik er meerdere decennia over om de winkel te sluiten en op te ruimen. Wanneer ik eindelijk weggeraakte, vloog ik direct met de fiets naar mijn kot om nog snel van T-shirt te kunnen wisselen en mezelf moed in te praten voor de spiegel. Na een vluchtige blik op de klok besepte ik dat ik al te laat was, dus ik stuurde M. snel een berichtje en spurtte de trap af. Ik sprong op mijn fiets en merkte vol ongenoegen dat mijn banden even plat waren als de tongval van de gemiddelde Antwerpenaar. Ik besloot het compleet te negeren en te doen alsof de kasseien niet al mijn ingewanden door elkaar aan het schudden waren.

Met twintig minuten vertraging, duizend kilo stress en compleet geradbraakt was ik eindelijk aangekomen in het café waar we iets gingen drinken: de Trollekelder. Ik voelde me er al onmid-

dellijk helemaal op mijn plaats: klein, bezweet en compleet buiten adem. Ik was de trol van Tinder. Hopelijk zou mijn date blijven zitten nadat hij mij in het echt zag.

“ Spiedend naar mogelijke vluchtwegen stapte ik de trap op

Met een bang hart en een spiedend oog naar zowel mijn date als mogelijke vluchtwegen stapte ik de trap op. Hij zat er nog! M. had op mij gewacht! De zenuwen ebden wat weg nu dat ik wist dat ik niet voor niets mijn achterwerk en maag door de fietstocht van de hel had gesleurd. Met een Kasteel Rouge in mijn hand en een bloot op mijn wangen van het fietsen – ik was nog steeds aan het bekomen – begonnen we wat onwennig te praten. Al snel zaten we aan het volgende drankje en waren we af-

gestapt van de 'Wat is jouw favoriete vakantiebestemming?'-vragen en veranderde het in een vlotte en fijne drie-uur-durende babbel.

Helaas, ik had de ochtend erna onmenselijk vroeg les, dus rond half één besloten we om langzaam af te ronden. Bij het afscheid nemen had ik een knuffel verwacht. Of een kus op de wang. Of een hand? Een knipoog? Desnoods een high five. Maar nee, ik moest het stellen met een "allez, tot de volgende he, ik vond het heel gezellig!".

En dat is het verhaal van mijn allereerste echte date. Een heel klein beetje teleurstellend. Misschien moet ik dat romantische idee van 'liefde op het eerste zicht' en 'ze leefden nog lang en gelukkig' toch maar eens herbekijken. Voor nu zal ik het (helaas) met sporadische Tinderdates moeten doen.

EVERYTHING UK

BRITS FESTIVAL NEEMT GENT OVER

Brexit wie? Van 10 tot 21 mei verandert Gent in ieders favoriete eigenzinnige eiland. 'Everything UK' brengt het Verenigd Koninkrijk dichterbij de EU dan dat het Noord-Iers Protocol ooit deed. Hier alvast vier onmisbare events. *Oi mate!*

DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU & JUDITH LAMBERT
BEELD DOOR DAAN HEYNDERICKX

1. PETE DOHERTY

Deze levende legende heeft besloten nogmaals voet aan wal te zetten aan het Gentse vasteland. Met zijn bands **The Libertines** en **Babyshambles** bepaalde hij het geluid van de Britse rockscene in het begin van deze eeuw. Na jaren *sex, drugs and rock 'n' roll* waant de nu nuchtere **Doherty** zich in rustiger oorden. Het duistere geluid van voorheen maakt plaats voor kabbelende indierock, met duidelijke knipogen naar **The Smiths** en jaren 60 pop. In zijn laatste album 'The Fantasy Life of Poetry & Crime' bundelt hij de krachten met Franse muzikant, componist en producer **Frédéric Lo**. Het album straalt zijn gevonden rust uit, maar geeft ook een plek aan Doherty's

demonen. Op 11 mei presenteert Doherty zijn album in de Handelseurs. Nog niet uitgedanst? In de

“

**Limbo is wat er gebeurt
wanneer een vrolijke
Wes Andersonfilm per
ongeluk in een verkeerde
– heel erg grauwe –
realiteit terechtkomt**

Charlatan kan je terecht voor een avond vol Britse *bangers* op London Calling. Muziek liefhebbers aller landen, verenigt u!

2. LIMBO

Ook cinemaliefhebbers komen aan hun trekken op Everything UK. Vrijdag 13 mei opent Sphinx Cinema zijn deuren voor **Ben Sharrocks** warm onthaalde 'Limbo'. Op een geïsoleerd Schots eiland wacht een groep vluchtelingen en asielzoekers op respons op hun asielaanvraag. De premisse klinkt dieptreurig, maar de personages geven kleur en hoop in een trieste situatie. Van een melancholische Syriër met een oed, gespeeld door **Amir El-Masry**, tot een Afghaanse man wiens grootste droom is in **Freddy Mercury's** voetstappen te treden. De kleurrijke cinematografie van 'Limbo' staat in contrast met de zware

problematiek die het aankaart. Sharrock weet machteloosheid en woede op een meesterlijke manier te balanceren met eeuwige menselijkheid en humor. 'Limbo' is wat er gebeurt wanneer een vrolijke Wes Andersonfilm per ongeluk in een verkeerde – heel erg grauwe – realiteit terechtkomt.

3. PRIDE AND PREJUDICE

Op 14 mei stelt Sphinx Cinema zijn deuren open voor de gatewaydrug van elke student Engelse letterkunde: 'Pride and Prejudice'.

Elizabeth Bennet heeft besloten dat ze enkel wil trouwen voor de liefde, wat geen gemakkelijke opgave is voor een vrouw in 19e-eeuws Engeland. Als er echter iets is dat Elizabeth typeert, is het haar eigenwijsheid. Wanneer ze **Fitzwilliam Darcy** ontmoet, kan ze er niet veel goeds over zeggen.

Voor haar is hij een stijve hark met weinig gevoelens. Voor hem is haar familie niet hoogstaand genoeg. Doorheen het verhaal moeten Elizabeth en Mr. Darcy hun eigen trots en vooroordelen over de ander overkomen om elkaar te leren zien voor wie ze echt zijn. Hoewel deze intro leest als die van een of ander stationsromannetje, gaat 'Pride and Prejudice' over fundamentele thema's van de condition humaine. Wanneer gaat de eigen trots over in blinde koppigheid? Hoe overkomen we vooroordelen tegenover de ander? Mr. Darcy brengt trouwens ook taart mee. Een afternoontea mét 'Pride and Prejudice'? Elke taal- en letterkundige is momenteel aan het gillen.

4. GIRLS GO BOOM!

Er is ook een hele resem ijzersterke Britse documentaires van vrouwelijke regisseurs te zien. Er is het

“

Een afternoontea mét 'Pride and Prejudice'? Elke taal- en letterkundige is momenteel aan het gillen

aangrijpende portret van een Nepalees meisje dat documentairemaakster wordt – 'I Am Belmaya' van **Sue Carpenter** en **Belmaya Nepali** – maar ook het gekke 'Keyboard Fantasies' van **Posy Dixon** over de muziek van zwarte transman **Glenn Copeland**, die door een Japanse hipster ontdekt wordt na een decennialange negatie van zijn bestaan. Daarnaast is er ook het sterke portret van **Poly Stereone**, 'I Am a Cliché' van Celester

Bell en **Paul Sng**. Feministisch collectief Girls go BOOM organiseert een lezing over representatie in de kunst op zondag 15 mei in Theresia. Niet enkel de aanwezige regisseurs, maar ook het WANDA Collective, REPRESENT en Female Takeover zullen de dialoog aangaan. WANDA Collective is een onafhankelijke actiegroep van regisseuses die vrouwen probeert te verenigen in de strijd tegen institutionele ongelijkheid binnen de Vlaamse en Brusselse audiovisuele sector. Ze streeft naar een inclusief filmlandschap. Daarnaast is er ook REPRESENT, zij strijden voor meer representatie van ondervertegenwoordigde groepen in de Belgische audiovisuele sector. Female Takeover is een multidisciplinair kunstcollectief van jonge vrouwen dat zusterschap binnen de kunstsector wil versterken. Dat wordt ongetwijfeld een emancipatorisch weekendje.

We gaan terug in de tijd. Gedurende de jaren 60 nam de faculteit Letteren en Wijsbegeerte haar intrek in het Blandijngedebouw in Gent, een prachtig gebbaw met spectaculaire witte marmeren muren.

Wanneer in 1933 besloten werd om een universiteitsgebouw neer te poten op de top van de Blandijnberg, grepen verschillende architecten gretig naar de opportuniteit om mee te werken aan het project. Na talloze mogelijke bouwplannen voor het gebbaw, dat initieel de nieuwe thuis zou worden voor de instituten farmacie en diergeneeskunde, gooide de universiteit het echter over een andere boeg. Na de Tweede Wereldoorlog werd er besloten om het gebbaw de toekomstige campus van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte te maken – tot grote schrik van de Belgische architect **Eugène Delatte**.

Zijn hernieuwde plannen voor de toekomstige campus Blandijn kwamen oog in oog te staan met een onvermijdelijke ramp: de vervuilende rook die sigaretten met zich meebrengen. De muren van de campus, die er al half stonden, werden gemaakt van oogverblindende, witte Toscaanse marmer uit Carrara. Marmer dat bedoeld was voor de studenten farmacie en diergeneeskunde. Het soort studenten dat het leven onder controle heeft en effectief een voedzaam ontbijt nuttigt in plaats van slappe koffie te drinken en een sigaret te roken.

De trappen van de Blandijn, ook wel ‘de trabla’ genoemd, zijn al veel langer dan vandaag de ideale

uitvalsbasis voor lezingen en betogingen. En de menigte die deze evenementen aantrekt is meestal toch wat alternatiever dan de rest van de Gentse studentenbevol-

“

Studenten farmacie en diergeneeskunde hebben hun leven onder controle

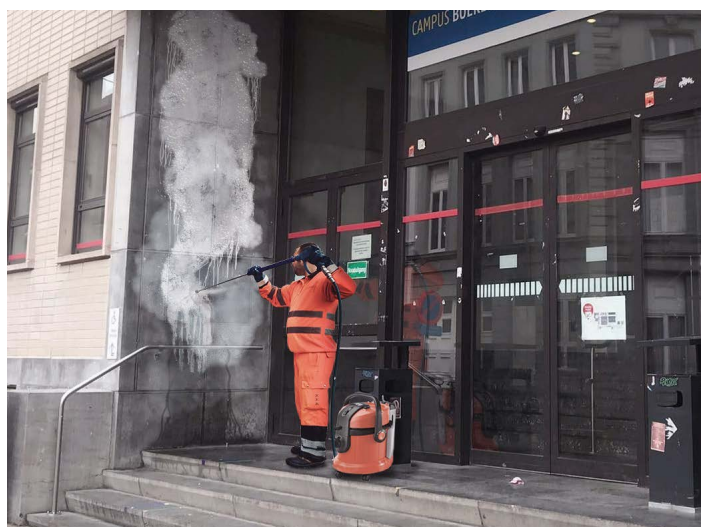
king. Helaas wordt alternatief-zijn wel vaker onbewust en ongewild gekoppeld aan roken (zelfgerolde sigaretten natuurlijk). Daar de hangjongeren op de trabla bezig waren met allerlei diepe gedachten en hevige discussies, merkte er niemand op dat de majestueuze marmeren muren langzaam zijn glans en smetteloos witte kleur verloren. Niemand had oog voor de weloverwogen architectuur en kostbare materialen aangezien er zo veel was om over te protesteren en te kibbelen.

Oud-conciërge **Joseph Vermeulen** getuigt:

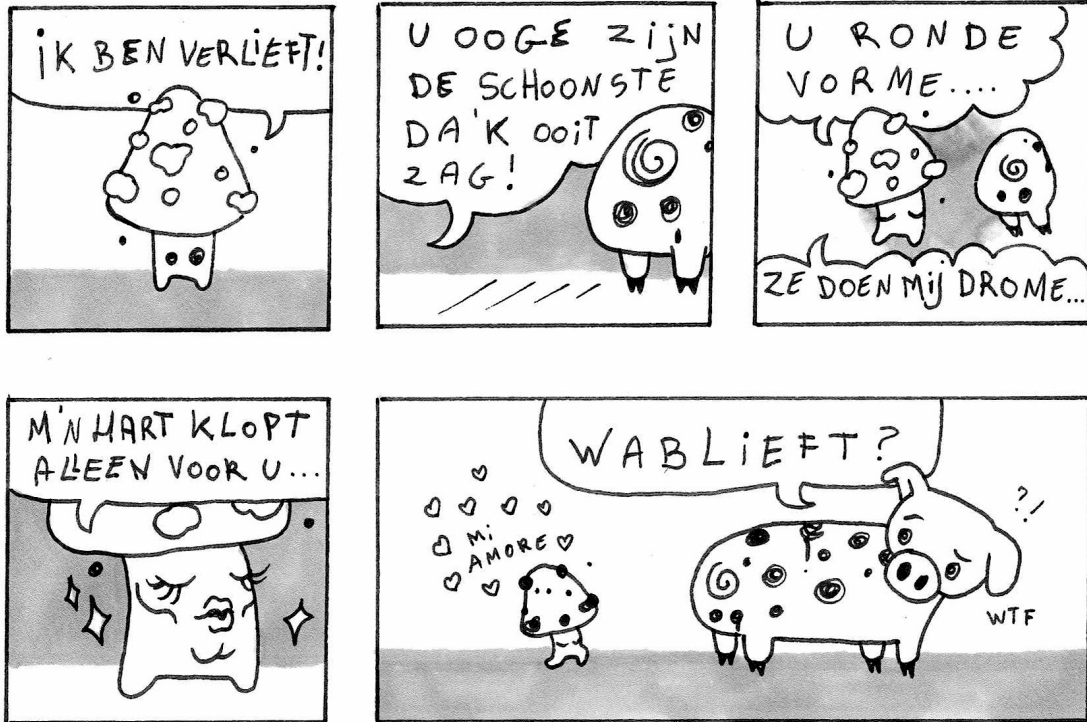
“Toen ik merkte dat de muren er anders begonnen uitzien, had ik niet meteen door wat er aan de hand was. Ik draag ook een bril en ben licht kleurenblind, dus het duurde wel een tijdje

voor ik doorhad dat de muren niet meer zo wit waren als voorheen. Ik probeerde er alles aan te doen om de bruinzwarte schijn eraf te krijgen, maar niets leek te werken. Tot bloedens toe heb ik liggen schuren, schrobben en poetsen, maar tevergeefs.” Joseph voelt zich tot op heden nog steeds schuldig dat hij niet tijdig heeft kunnen ingrijpen. “Ik heb het gevoel gefaald te hebben als conciërge. Ik ben nooit een familie begonnen omdat de Blandijn mijn thuis was. Het was mijn verantwoordelijkheid om van alles op de hoogte te zijn en het is me niet gelukt.” Joseph Vermeulen kampt nu met een dwangstoornis. Hij wordt panisch bij de gedachte aan vuile vlekken op zijn witte muren, waardoor hij in een constante staat van angst leeft en alles er altijd spik en span moet uitzien.

Nu, zestig jaar later, is de UGent er eindelijk in geslaagd genoeg geld in te zamelen voor een allerlaatste gigantische reddingsactie om de muren terug in hun oude glorie te doen herrijzen.

PATJE IS VERLIEFD.

Vacature examentoezichter en
bibliotheekmedewerker

DOOR NINA DE NEVE

De
liegende
opziender

JOUW OPDRACHT

Je ziet erop toe dat de examens of de dagelijkse gang van zaken in de bibliotheek vlot verlopen. Daarnaast voorzie je alle studenten die in stilte proberen werken van een mooi verhaal dat ze eigenlijk niet willen horen, liefst zo persoonlijk mogelijk. Het is een pluspunt als je liever geen studenten helpt. Er is geen ervaring vereist, je zal toch het grootste deel van de tijd niets moeten doen.

JOUW PROFIEL, VAARDIGHEDEN EN ATTITUDES

- Je hebt een luide en dragende stem
- Je vindt het absoluut niet erg om over je persoonlijke leven te praten
- Je kan goed zelfstandig werken. Samenwerking met anderen, bijvoorbeeld studenten, is niet vereist
- Je kan luid zuchten

- Je hebt een voorkeur voor kostuumschoenen of schoenen met hak
- Je houdt van sterke parfums
- Je hebt een voorkeur voor eten dat veel geluid maakt en sterk ruikt
- Je vindt het niet erg om keer op keer jezelf te herhalen

SELECTIEPROCEDURE

De selectieprocedure bestaat uit een praktijktest waarin we kijken of jij bij ons team past, gevolgd door een eindselectie. We houden je niet op de hoogte van het sollicitatieproces.

INTERESSE?

Stuur je motivatiebrief en cv voor 29 februari 2023 door naar Rector@UGent.be

BINNENKORT BIJ NTGENT

© Michiel Devijver

FEROX TERROR AT ITS BEST! TEMPUS

18-29/05
NTGENT ARCA

ONTDEK HET VOLLEDIGE
PROGRAMMA OP
NTGENT.BE

NTGent

STUDENTENTARIEF:
SLECHTS €15